

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 178 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

Προδοσίας το ανάγνωσμα ή ζόφος Κολάσεως (!)

* ΔΙΚΑΙΟ δεν βολή να τους είναι; Πριν προ- στείλει η Δικαιο- φθάσουν αυτοί να μας σύνη στο Γουδή; Δεν θα δώσουν την χαριστική είναι δίκαιο;

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΔΑΝΕΙΑ - ΔΑΝΕΙΑ - ΔΑΝΕΙΑ

ΑΠΙΣΤΕΥΤΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ 1823 ΩΣ 2012

Διαβάζοντας τα παρακάτω - αφού αφαιρεθούν οι ημερομηνίες - θα νόμιζε κανείς ότι τα γραφόμενα αναφέρονται στο σήμερα. Δάνεια «ληστρικά» με δυσμενείς όρους που διαχειρίστηκαν ξένοι

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγάλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ!

«Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» (Ψαλμ. 103,24)
Τίνοις εἶνε, ἀγαπητοί

συνεχίζεται στη σελ. 4

ΑΣΤΟΙ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ: ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μεγάλη, αποφασιστική σημασία και για την οικονομική πολιτική που καλούνται να ασκήσουν παρατάξεις και κόμματα όχι μόνο στη χώρα μας αλλά γενικότερα έχει το ερώτημα: Τι είναι ο άνθρωπος που θέλουν να τον σώσουν! Από την απάντηση που θα δοθεί θα εξαρτηθεί τι θα δώσουμε στον άνθρωπο και τι θα περιμένουμε από αυτόν. Τι είναι λοιπόν ο άνθρωπος, ηθικό ή βιολογικό ον; Στο ζώο (άλογο) δίνουμε χόρτο. Η δουλειά του ζώου είναι να σέρνει το κάρρο κι όχι να το οδηγεί. Η εξουσία, το σύστημα, που δεν πιστεύει στον άνθρωπο ως ηθική αξία είναι φυσικό, αυτό διδασκόμαστε από την ιστορία, να του φερθεί ανάλογα. Η εκμετάλλευση και η εξόντωση είναι ... φυσιολογική!

συνεχίζεται στη σελ. 2

Εορτασμός της 25ης Μαρτίου

“Τρέμει με μιας η φυλακή και διάπλατη η θυρίδα
φέγγει κι αφήνει και περνά έν’ άστρο, μian αχτίδα.
Ο άγγελος εστάθηκε, διπλώνει τα φτερά του...
- Ξύπνα, ταραξου, μη φοβού, χαίρε, Παρθένε, χαίρε!
Ο Κύριός μου είναι με σε. Ελλάς, ανάστα, χαίρε”

(Αρ. Βαλαωρίτης)
“Ηρθε η ημέρα, φωνάζουν τα χείλη που κλεισμένα τα είχε η σκλαβιά και με μιας επετάχθηκαν χίλιοι κι άλλοι πετώνται με μια”
(Διον. Σολωμός)
Διπλή γιορτή εορτάζει την 25^η Μαρτίου το ελληνικό χριστιανικό έθνος, γιορτή

συνεχίζεται στη σελ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΚΩΑΝΟΥ

Συνεχίζουμε την εισαγωγή από το βιβλίο της απακαλύψεως του μακαριστού γέροντος π. Αθανασίου που «μας περιγράφει αποκαλυπτικά την πορεία της εκκλησίας... η παρασκευή των πιστών εν όψει των θλίψεων που αναμένουν τους πιστούς αλλά και παραμυθία, η παρηγορία των πιστών από την αγαθὴν ἔκβαση των αγώνων»

συνεχίζεται στη σελ. 6

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ!

Α) Είμαστε σε ένα τρομερό αδιέξοδο. Βρισκόμαστε στη χειρότερη περίοδο από ιδρύσεως ελληνικού κράτους. Οι εχθροί μπήκαν στην πόλη από την κερκόπορτα της οικονομίας. Μας βρήκαν ευάλωτους, μπόσκικους. Αυτή τη στιγμή είμαστε σε χειρότερη μοίρα κι από την Αλβανία του Χότζα. Εκείνος έκανε

συνεχίζεται στη σελ. 7

Άγαλμα του Ιπποκράτη και τα γιουσουφάκια

Η παραποίηση της Ιστορίας μας αποτέλεσε και εξακολουθεί να αποτελεί σκοπό και “προσφιλές άθλημα” μακρινών «φίλων» αλλά και γειτόνων διότι γυμνοί από κάθε υψηλό και ωραίο, μικρόψυχο και εγωπαθείς αδυνατούν να ομολογήσουν την αλήθεια, ότι τράφηκαν και ανδρώθηκαν με το γάλα (πολιτισμό) της μάνας Ελλάδας, και καταφεύγουν σε ενέργειες ταπεινές, βρώμικες και εγκληματικές, αποδεικνύοντας, όχι μόνον την αχαριστία αλλά και ότι κατά βάθος παραμένουν απολίτιστοι, θυμίζοντάς μας το λαϊκό απόφθεγμα «τον Αράπη κι αν τον πλένεις το σαπούνι σου χαλάς». Και θα ήταν το κατάντημα ελαφρότερο αν δεν επεδίωκαν να εμφανίζονται ως «αρχοντοχωριάτες νεόπλουτοι» χωρίς αυτογνωσία και ίχνος αξιοπρέπειας.
Στόχος, λοιπόν, όλων αυτών ήταν, είναι και θα είναι η μείωση της Αξίας κάθε

Αλεξάνδρου και άλλοι συνεχιστές του πολιτισμού των σοφών της αρχαιότητας που ἔζησαν στα «αιγαιοπελαγίτικα νησιά» (τα ανέκαθεν ελληνικά). Τελευταία οι Τούρκοι, που κάθε τι αρχαιοελληνικό (θέατρα, βωμούς, στάδια...) το ονομάζουν ρωμαϊκό

γεννήθηκε στο Αιγαιοπελαγίτικο νησί Κω. Και όπως είναι γνωστό οι Τούρκοι το Αιγαίο το θεωρούν δικό τους!! Ο Δήμαρχος της πόλης Μούγλα OSMAN GURUN τόνισε ότι: «ο Ιπποκράτης ως γιατρός, από το 460 π.Χ. έθεσε τα θεμέλια των ιατρικών κανόνων» και συνεχίζοντας επεσήμανε τη σημασία του επαγγέλματος της ιατρικής επιστήμης καταλήγοντας «... οι άνθρωποι του Αιγαίου από την Αρχαιότητα έδειξαν στον κόσμο τις οικογενειακές αξίες». Σε άλλο πάροδο εσήτησαν το άγαλμα του Ηροδότου αλλά πουθενά δεν κάνουν λόγο ότι όλοι αυτοί (Ιπποκράτης, Ηρόδοτος...) υπήρξαν Έλληνες. Αυτά τα λίγα επί τη ευκαιρία των αποκαλυπτηρίων του Τούρκου... Ιπποκράτη.
* Τα Μοβολλά (η σημερινή Μούγλα) βρίσκεται στους πρόποδες του όρους Μπαμπά Νταγκ. Παλαιότερα υπάγονταν στο νομό της Σμύρνης. Αριθμεί 68.000 κατοίκους.

Προδοσίας το ανάχνωσµα ή ζόφος Κολάσεως (!)

συνέχεια από την 1η σελίδα

* ΕΦΙΑΛΤΙΚΟΤΕΡΟ είδος πολιτικού εξολοθρευτού στον ελλαδικό χώρο έχει υπάρξει; Όλοι οι προαπελθόντες μεταπολιτικοί πρωθυπουργοί: Παττανδρέου Ανδρ, Μητσοτάκης, Σημίτης, Καραμανλής δανείστηκαν και σπατάλησαν, ναι, αλλά δανείστηκαν με μικρά επιτόκια και από συμφέρουσες αγορές (;).

* ΤΟΥΤΟΣ όμως «ο δούλος και δόλιος», ο Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, δανείστηκε με μεγάλα επιτόκια από συγκεκριμένες της αρεσκείας του ύποπτες αγορές και στις «μνημονιακές» συμφωνίες υπέγραψε το έγκλημα ότι παραιτείται η χώρα από το δικαίωμά της να δανείζεται και από αγορές-κράτη που εδάνειζαν με μικρότερο επιτόκιο, όπως μας έδινε η Κίνα και η Ρωσία.

* ΑΥΤΗ η δολιότης όμως στοιχειοθετεί έσχατη προδοσία κατά του Έθνους και του Ελληνικού Λαού που θα έπρεπε να τον είχε στείλει σε ειδικό δικαστήριο με όλους τους συνεργάτες του. Και όμως αυτός περιφέρεται ως ηγεμών, χωρίς καμία ντροπή, χειροκροτούμενος από ένα λόχο βουλευτών του, εξακολουθών να λεηλατεί τη χώρα «νομίμως». Και όλα αυτά, δεν θα πάσουμε να το επαναλαμβάνουμε: **με την ανοχή και την συνένοχη σιωπή των νεόπτωχων χαχόλων.**

* ΑΥΤΟΣ που μας είπε («λεφτά υπάρχουν»), όντας ακόμη «πρωθυπουργός» των νεοραγιάδων, ετόνισε για να δικαιολογήσει την ολοκληρωτική αποτυχία του στην διακυβέρνηση της χώρας και τα νέα φορολογικά χαράτσια, «ότι είναι προτιμότερο όλοι να χάσουμε κάτι παρά όλοι να χάσουμε τα πάντα» (!!)

* ΤΙ ΕΙΝΑΙ αυτό, μωρέ, που έχασες εσύ, όταν για τα τουριστικά σου μόνο ταξίδια στις Ευρώπας, ξοδεύεις εις βάρος του ελληνικού λαού χιλιάδες ευρώ στα πολυτελέστερα ξενοδοχεία; Τόση απανθρωπία και ακαρδία...

* ΤΟΣΟΙ φωτοσβέστες και σκοταδιστές, να κλείνουν μονομιάς 1500 εκπαιδευτήρια στην ελεύθερη «δημοκρατική» Ελλάδα στον 21ο αιώνα, όταν ο πτωχός καλόγερος Εθναπόστολος του Γένους, Κοσμάς ο Αιτωλός ίδρυσε και οργάνωσε μέσα στην οθωμανική σκλαβιά περισσότερα από 250 σχολεία;

* ΝΑ ΟΜΩΣ που στην διακυβέρνηση του Γεωργ. Παπανδρέου και της «διά βίου απομαθήσεως», υπάλληλοι της σκοτεινής λέσχης Μπίτελμπεργκ, κλείνουν σχολεία ελληνικά και ομογενειακά (εκτός μειονοτικά στη Θράκη που αυξάνονται και επιδοτούνται επαρκώς) γιατί όπως ισχυρίζονται, πρέπει να γίνουν... οικονομίες (!!)

* ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ πώς να περιστέψουν ευρώ, όταν τα ταμεία καταληστεύονται από μιλεούνια τρωκτικών και ο κ. Παπανδρέου διορίζει εκατόν είκοσι (120) κυρίως ξένους συμβούλους για να πωχεύσει η Ελλάδα όσο γίνεται πιο... γρήγορα; Και όμως ο

«κύριος» παραμένει ακλόνητος... (!!)

* ΥΠΑΡΧΟΥΝ στην παγκόσμια ιστορία των λαών της ανθρωπότητας, ηγέτες που παριστάνουν το δημοκρατικό, και που να έχουν επιδοθεί με τόση καταστροφική, ανεξήγητη μανία, μέσα σε δύο χρόνια, να εξολοθρεύουν το λαό που τους ψήφισε και τους ενεπιστεύθη την οικονομική του ευμάρεια;

* ΥΠΑΡΧΕΙ λαός δημοκρατικός, που γέννησε μάλιστα την δημοκρατία, να έχει απωλέσει την υπερηφάνειά του και την αξιοπρέπειά του σε βαθμό ολικής καταστολής και ανεξήγητης υποταγής, όπως εμείς, που μένουμε απαθείς να μας κοροϊδεύουν τόσο ασύστολα;

* ΑΝ ΤΟ Δ' Ράιχ και οι ενταύθα συνεργαζόμενοι παπαδημοσολογίου... «επιτρέψουν» να γίνουν οι εκλογές, τότε θα είναι θανατηφόρο εθνικό χαράκιρι, αν ψηφισθεί έστω και ένας από τις μαριονέτες που υπέγραψαν συλλογικά την οικονομική κατάρρευση της Ελλάδας και την εκχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας. **Τί λέτε θα τους ξαναψηφίσετε, ώ τυφλοί και αφελείς, συνέλληνες;**

* Ο κομμουνισμός ανατράπηκε μετά από 70 χρόνια αυτοκαταστροφής και από την τέφρα του αναστήθηκαν λαοί που σήμερα, αφού μέτρησαν τις πληγές τους, τις επούλωσαν και ανακάμπτουν.

* Ο ΝΑΖΙΣΜΟΣ το ίδιο. Έπεσε για να ανοικοδομηθεί με πείσμα και αυστηρή πειθαρχία μια καινούργια Γερμανία επιθετική και αμετανόητη. Μια ηττημένη Γερμανία, που ενώ ήταν χλεύη των λαών, μέσα σε εξήντα χρόνια έγινε Ευρώπης ο ηγέτης, ο τιμητής των λαών της και της νικήτριας Ελλάδας ο υβριστής. Μια Γερμανία ισχυρή που απροκάλυπτα ξαναφέρει στο νου μας όλον εκείνον τον ζόφο της Ναζιστικής... Ευρώπης.

* ΕΠΙΣΗΣ στην Ελλάδα, η απριλιανή επανάσταση των συνταγματάρχων έπεσε σε επτά χρόνια, αλλά δεν μπορέσαμε να απαλλαγούμε από τους... «απελευθερωτές» του Πολυτεχνείου που καβάλησαν το «καλάμι» σε τέτοιο σημείο μάλιστα, ώστε όλοι μαζί από την μεταπολιτευτική... «δημοκρατία» να μας επιστρέψουν σε μιας νέας μορφής «χούντα» του αμερικανότερφτου Παπανδρέου και των συνεργατών του, που δεν είναι άλλα από εκείνα τα τότε καλά «αντιστασιακά» παιδιά. Δαμανάκηδες, Καστανίδηδες κ.λπ., ευώδη άνθη της χρεωκοπημένης σήμερα Ελλάδας.

* ΤΟ ΒΡΑΔΥ 29.11.11 στο κανάλι EXTRA3, ο κ. Παπαγιάννης, καταγγέλλει ότι τυπώθηκαν από το Υπουργείο Εξωτερικών 15.000 χάρτες και απεστάλησαν στις Ευρωπαϊκές χώρες χωρίς αυτοί οι χάρτες να περιλαμβάνουν την περιοχή του **Καστελλόριζου**. (!!)

* ΔΗΛΑΔΗ αν καταλάβαμε καλά, αυτοί οι ένδοξοι «διπλωμάτες στο προδοτικό τουριστικό, καρατομούν και επισήμως την Ελλάδα;

* ΑΠΟ ιστοσελίδα (24.5.11) αλιεύσαμε την δραματική είδηση ότι νέοι «της Ελλάδος παιδιά», δεν μάχονται πια στα βουνά για την ελευθερία της πατρίδας όπως οι παππούδες τους, αλλά εγκαταλείπουν αυτήν για να διασωθούν από την λαίλαπα των ανάξιων και ανίκανων πολιτικών. Οι πολιτικοί ανθέλληνες έγιναν εχθροί των νέων και «φιλάνθρωποι» των λαθρομεταναστών, που τελικά εποικίζον την Ελλάδα με γοργούς ρυθμούς... Η Ελλάδα έγινε σιγά-σιγά η σκιά του εαυτού της και αποικία λαθρομεταναστών...

* ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ νέοι καταφεύγουν σε αναγκαστική μετανάστευση. Σε βελουδίνη γενοκτονία από τους δόλιους πολιτικούς, οι οποίοι αφού κατασπατάλησαν τον πλούτο της χώρας και απαξίωσαν τον πολιτισμό της και την ιστορία της, παραμένουν όχι μόνον ατιμώρητοι αλλά και αμετανόητοι...

* ΘΑ ΗΤΑΝ ακραία πρόταση, στην ανεξάρτητη Δικαιοσύνη, να τους στείλει επιτέλους στον «τελειωμό», όπως κάποτε τη Μαρία Αντουανέτα;

* ΜΕΤΑ από όσα καταστροφικά συνέβησαν και συμβαίνουν, είναι συλλογική παράκρουση, ιός αθεράπτευτος και νόσος ανίατος, να υπάρχουν ακόμη Έλληνες πολίτες που εμπιστεύονται το ολέθριο πολιτικό σχήμα που μας... κυβερνά. Είναι παραφροσύνη και αυτοχειριασμός (!!)

140 * ΔΙΣ, έχασε τα τελευταία χρόνια το ελληνικό δημόσιο από την φοροδιαφυγή και την δωροδοκία. Πρωταθλήτρια η Ελλάδα στην διαφθορά μαζί με την Κολομβία, την Ταϊλάνδη και το Ελσάλβατορ (!!)

Ποιοί διέφθειραν τις συνειδήσεις των Ελλήνων;

* Ο ΑΠΟΚΑΘΛΩΤΗΣ ιερών συμβόλων, άθλιος εκκλησιομάχος και προκλητικός υπερασπιστής των λαθρομεταναστών, «δήμαρχος» Καμίνης, με τα αναρτημένα «χριστουγεννιάτικα» ντενεκεδάκια στην Πλατεία Συντάγματος, εκδικείται όλους τους «τενεκέδες» ψηφοφόρους που τον... έβγαλαν δήμαρχο... Να τον χαιρέσθε (!!)

* ΟΣΟ ΓΙΑ τον τουρκομανή δήμαρχο Μπουτάρη, που σώνει και καλά πρέπει η Θεσσαλονίκη να γίνει μισοτούρκικη και τον γενοκτόνο Ατατούρκ να διαφεντεύει με το άγαλμα και το όνομά του την συμπρωτεύουσα και τόσα άλλα ύποπτα που επιχειρεί, δικαιολογείται από το γεροντικό του... «ξαναμώραμα». Πολύ ευφρείς οι Θεσσαλονικείς που τον ψήφισαν.

* ΤΕΛΙΚΑ, μετά από όλα αυτά και πολλά άλλα, που καθημερινά μας τρελαίνουν για τις φασιστικές εμπνεύσεις τους, **ποιά είναι η χειρότερη χούντα**, βρε παιδιά, η απριλιανή των Συνταγματάρχων ή της **διετίας του 2009-2011 και όχι μόνον;** -

ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΣΤΟΙ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ: ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Το ερώτημα είναι καιρό και το κύρος της αξίας του ανθρώπου θα το λάβουμε απ' αυτόν που «μονοπωλεί» την Αλήθεια.

Για το σώμα του ανθρώπου, ως βιολογική ύπαρξη, ασφαλώς το λόγο έχει η Επιστήμη. Μονάχα όμως σώμα είναι ο άνθρωπος; Η τροφή, είναι κάτι που συμφωνεί με το σώμα. Υλικό το σώμα υλική και η τροφή. Στην περίπτωση όμως που ο άνθρωπος βρίσκεται μπροστά σ' ένα δίλημμα και καλείται ν' αποφασίσει, να πει ένα ΝΑΙ ή ένα ΟΧΙ, τότε ποιος αποφασίζει; Το σώμα; Όταν ο άνθρωπος κλαίει με δάκρυα, ποιος κλαίει; Τα μάτια; Η χαρά του ανθρώπου που βλέπουμε στο πρόσωπό του το πρόσωπο την προκαλεί;

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο άνθρωπος δεν είναι μονάχα σώμα. Το σώμα του ανθρώπου δεν είναι οδηγός, είναι οδηγούμενο από κάποιο άλλο, αόρατο αλλά υπαρκτό μέσα στο ορατό σώμα. Αυτό μαρτυρούν οι εκδηλώσεις του σώματος. Ποιος είναι αυτός ο αόρατος σύντροφος του σώματος τον οποίο η επιστήμη αδυνατεί να συλλάβει; Αυτό που η επιστήμη αδυνατεί να συλλάβει μας το αποκαλύπτει η χριστιανική αλήθεια που είναι αποκάλυψη του Θεού. Το κύρος δε του Λόγου του Θεού δεν μπορεί η επιστήμη να αμφισβητήσει.

Έτσι, στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε: «Ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν» (Γεν. 1, 26). Επίσης: «Μέγα άνθρωπος» (Παρμ. 20, 6).

Το ίδιο συνεχίζει και η Καινή Διαθήκη. Κεντρικό, ενδιαφέρον του Θεού είναι ο άνθρωπος. Για τον άνθρωπο απέθανε ο Χριστός (Ρωμ. 14, 15). Τέλειος καλείται να γίνει ο άνθρωπος όπως είναι ο Θεός. Η αξία του ανθρώπου είναι αποκαλυπτική: «Τι γάρ ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; Ή τι δώση άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;» (Ματθ. 16, 26).

Αυτά, και πολλά άλλα σαν και αυτά μας λέγει ο Θεός. Και, ενώ γεννηθήκαμε στη γη, προοριζόμαστε για τον ουρανό. Τα ξυλοκέρατα (θησαυροί) της γης είναι μηδέν μπροστά στον «πολύτιμο μαργαρίτη» της Βασιλείας του Θεού. Αυτός ο άνθρωπος απουσιάζει από την αστική και Μαρξιστική φιλοσοφία. Εκεί, στον υλισμό, κυριαρχεί το «κτήνος» (ένστικτο). Με κίνητρο το ένστικτο ο υλισμός είναι σε διαρκή κρίση χωρίς διέξοδο... και εκείνο που δημιουργεί είναι η ζούγκλα!

Όλα αυτά δεν είναι εκτός θέματος, όπως νομίζουν οι αρνούμενοι την θείαν Αποκάλυψη. Έχουν άμεση σχέση με τα συστήματα του υλισμού (Φιλελευθερισμού και Μαρξισμού) που «θέλουν να μας σώσουν»! Μάταια.

Πότε άραγε τα κόμματα θα πιστέψουν ότι υπηρετούν, φροντίζουν για τις βιοτικές (υλικές) ανάγκες των ανθρώπινων σωμάτων μέσα στα οποία κατοικούν αθάνατες ψυχές; Όταν το ιερατείο ορθοτομήσει το Λόγο της Αληθείας, γιατί τώρα είναι υποταγμένο στον ειδωλωτήρη Καίσαρα (Μαμωνά), και το ποίμνιο (λαός) αποδεκατίζεται από τους ποικίλους λύκους!

Χαράλ. Κοντός
τ. καθ. Τ.Ε.Ι. - Δικηγόρος

ΑΠΙΣΤΕΥΤΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ 1823 ΩΣ 2012

“φίλοι” μας και που ποτέ δεν έφθασαν στην Ελλάδα..., δήμηση της δημόσιας περιουσίας, κρατικά έσοδα..., “εξοπλιστικές” παραγγελίες άχρηστου πολεμικού υλικού..., καράβια που πληρώθηκαν και δεν παραλήφθηκαν ή μπατάρησαν καθ’ οδόν..., κυβερνήσεις διοριζόμενες, «τρόικες»...

Όλα αυτά σε κάνουν να τρελαίνεσαι και να αναρωτιέσαι: «Απαντες εξέκλιναν άμα ηχρηώθησαν;». Ένας δεν έμεινε με ελληνικό φιλότιμο και χριστιανική συνείδηση ώστε να ελκύσει το έλεος του Θεού;

Από τις πρώτες ημέρες της ανεξαρτησίας της πατρίδας μας από τον τουρκικό ζυγό, επιτακτική υπήρξε η ανάγκη δανεισμού για την κάλυψη των άμεσων αναγκών και την προμήθεια όπλων, κανονιών και πλοίων με ενέχυρο εγγύησης την Κρήτη, την Κύπρο... Παρ’ όλα αυτά οι πόρτες των δανειστών παρέμεναν κλειστές.

Α. ΔΑΝΕΙΟ

Το 1823 ο Μαυροκορδάτος (αγγλόφιλος) εξασφάλισε από την Αγγλία δάνειο (3 Φεβρουαρίου 1824) 800.000 στερλινών με επιτόκιο 5%, χρόνο απόσβεσης 38 έτη και υποθήκη τα εθνικά κτήματα και όλα τα δημόσια έσοδα. Η τότε λειψή Ελλάδα ενώ χρεώθηκε το ονομαστικό ποσό των 800.000 λιρών, στο χέρι πήρε μόνο το 59% δηλαδή 472.000 λίρες γιατί, παρακρατήθηκαν τόκοι, χρεολύσια δυο ετών, μεσιτικά, έξοδα σύμβασης και προμήθειες – νεοελληνικά «μίζες»... – Μετά απ’ όλα αυτά κατέληξαν να φθάσουν στην επαναστατημένη χώρα μας 349.000 λίρες.

Σύμφωνα με την δανειακή σύμβαση το ποσό θα αποστέλλονταν στις Τράπεζες Λογοθέτη και Βάρη, που είχαν την έδρα στην αγγλοκρατούμενη Ζάκυνθο και θα παραδίδονταν τμηματικά στην ελληνική Κυβέρνηση.

Παρ’ ότι το δάνειο χαρακτηρίστηκε «ληστρικό», οι κυβερνώντες το χαιρέτησαν ως πολιτική επιτυχία και ως έμμεση αναγνώριση του ελληνικού κράτους.

Β’ ΔΑΝΕΙΟ

Στις 31 Ιουλίου 1824 – λίγες εβδομάδες μετά την καταστροφή της Κάσου και των Ψαρών – και ενώ η Επανάσταση βρίσκονταν σε κρίσιμο στάδιο, αποφασίζεται σύναψη και νέου δανείου. Το δεύτερο αυτό δάνειο το ανέλαβε ο τραπεζικός οίκος των αδελφών Ρικάρδο με ονομαστικό κεφάλαιο 2.000.000 λιρών (26 Ιανουαρίου 1825). Όπως στο πρώτο δάνειο το καθαρό ποσό περιορίστηκε, στις 816.000 λίρες, αφού το παραχωρούμενο δάνειο είχε οριστεί στο 55% του

ονομαστικού (1.100.000) και από αυτό παρακρατήθηκαν 284.000 λίρες για προκαταβολή τόκων δύο ετών, χρεολύσια, προμήθεια και άλλες δαπάνες.

Ενώ, όμως, το ποσό του πρώτου δανείου το διαχειρίστηκε η ελληνική κυβέρνηση – έστω με σκανδαλώδη τρόπο – τη διαχείριση του δεύτερου δανείου ανέλαβαν οι Άγγλοι τραπεζίτες με μέλη του Φιλελληνικού Κομιτάτου, παραγκωνίζοντας την ελληνική κυβέρνηση. Από το δάνειο αυτό διατέθηκαν: 212.000 λίρες για αναχρηματοδότηση του πρώτου δανείου, 77.000 για αγορά όπλων και πυροβόλων [για τα οποία γράφτηκαν τα εξής: «η ελληνική υπόθεση παραδόθηκε στην Αγγλία... Τα κανόνια ήταν τόσο πρόχειρα κατασκευασμένα που με την πρώτη βολή έσπαζαν οι κυλιβάντες...» (δημοσίευμα στους Τάιμς του Λονδίνου, Άγγλος Φίνλεϊ)]. «Μας πασάραν όλη τη σκαρταδούρα που είχαν. Τα πολεμοφόδια και αι αποσκευαί»... συνέκιντο εξ όσων αχρήστων πραγμάτων περιείχον αι αποθήκαι και τα οπλοστάσια του Μονάχου...» (Υπουργός Στρατιωτικών Σπυρομήλιος μιλώντας στη Γερουσία 3/3/1860)], 160.000 λίρες για την παραγγελία 6 ατμοκίνητων πλοίων, από τα οποία μόνον τρία έφθασαν στην Ελλάδα και από αυτά το ένα χρησιμοποιήθηκε: Ήτοι:

Το **πρώτο**, το «ΚΑΡΤΕΡΙΑ», το οποίο ήταν το μόνο αξιόμαχο καράβι αρίστης κατασκευής, ήρθε ένα χρόνο αργότερα από τον προβλεπόμενο χρόνο παράδοσης.

Το **δεύτερο**, η «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ», μπατάρησε στον Τάμεση και με χίλια ζόρια έφθασε στην Ελλάδα το 1828 όπου παρέμεινε αγκυροβολημένο και άχρηστο.

Το **τρίτο**, ο «ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟΣ», κήκε κατά τις δοκιμές του.

Το **τέταρτο** και **πέμπτο** (δεν δόθηκαν ονόματα) σάπισαν στο Λονδίνο ανάκανα προς πλεύση.

Το **έκτο**, το «ΕΡΜΗΣ», ένα μικρό μάχιμο ατμόπλοιο κατάφερε – αφού άλλαξε μηχανή – να φθάσει στην Ελλάδα το 1829, όταν πλέον η επανάσταση είχε τελειώσει.

Πληρώσαμε επίσης 155.000 λίρες ως προκαταβολή για την ναυπήγηση οκτώ φρεγατών σε ναυπηγεία της Νέας Υόρκης από τις οποίες μόνο η μία, η «ΕΛΛΑΣ», ήρθε στην Ελλάδα, ενώ η δεύτερη πουλήθηκε για να χρηματοδοτηθεί η πρώτη. Και να ληφθεί υπόψη ότι, οι Αμερικανοί ναυπηγοί, αφού εισέπραξαν τις 155.000 λίρες (ποσόν για τρεις φρεγάτες περίπου), ζήτησαν άλλες 80.000, μόνον για την αποπεράτωση δύο φρεγατών, απειλώντας, ότι σε περίπτωση που δεν γίνουν αποδεκτές οι αξιώσεις τους, θα «σκοτώναν» τα ημιτελή σκάφη σε δημοπρασία! Η ελληνική κυβέρνηση, μπροστά στην κατάσταση αυτή, δέχθηκε να πουληθεί η μία πλήρως εξοπλισμένη και η οποία αγοράστηκε από την αμερικάνικη κυβέρνηση ονομάζοντας την «Brandywine». Η δεύτερη, η «ΕΛΛΑΣ», πολύ υποδεέστερη σε εξοπλισμό αλλά σε τιμή τριπλάσια της συμφωνίας, έφθασε στο Ναύπλιο το Νοέμβριο του 1826. Ακόμα οι δύο Έλληνες διαπραγματευτές παρακράτησαν το ποσό των 5.900 λιρών από τα δύο δάνεια.

Γ’ ΔΑΝΕΙΟ

Όταν ανέλαβε ο Καποδίστριας Κυβερνήτης (Ιανουάριος 1828), το δημόσιο ταμείο ήταν άδειο και τα δύο ληστρικά «δάνεια της ανεξαρτησίας»,

που είχαν συναφθεί με υποθήκη τα «εθνικά κτήματα», είχαν κάνει φτερά, ενώ ήταν ανέφικτος ένας νέος δανεισμός για το απροσδιόριστο ακόμα διεθνώς ελληνικό κράτος-μόρφωμα. Ο ιστορικός Α. Ανδρεάδης περιγράφει: **«Η πίστις του Έθνους είχε τοσούτον εκπέσει, ώστε όλαι αι υπό του Καποδιστρίου γενόμεναι απόπειραι, έστω και μικρών δανείων (λ.χ. από το Ιόνιο Κράτος ή από κεφαλαιούχους) απέτυχον. Όθεν διείδεν ότι ο μόνος τρόπος, όπως εξέλεθ του αδιεξόδου ήτο να εγγυηθώσιν αι Δυνάμεις δάνειον 60 εκ. (γαλλικά φράγκα) – ποσό όπερ εύρισκεν επαρκές – και όπως προέλεθ εις συμβιβασμόν με τους δανειστάς του 1824 και 1825...».**

Ο Κυβερνήτης Καποδίστριας έθεσε στην Δ’ Εθνική Συνέλευση στο Άργος (11/7-6/8/1829) ως επιτακτική ανάγκη την σύναψη ενός νέου δανείου, υπολογίζοντας ως ελάχιστο το ποσό των 60.000.000 φράγκων, που χρειαζόταν για την οικοδόμηση του κράτους, δηλ. για να καλύψει τις άμεσες υποχρεώσεις, και να γίνουν οι πρώτες δημόσιες δαπάνες που θα κινούσαν ξανά το μηχανισμό της οικονομίας. Και η Συνέλευση με το τρίτο ψήφισμά της ενέκρινε τη σύναψη εξωτερικού δανείου.

Παρά τις προσπάθειές του ο Καποδίστριας δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει εγγυημένο δάνειο από τις τρεις μεγάλες Δυνάμεις – την τρούικα της εποχής – Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία. Μπόρεσε όμως να προωθήσει αποφασιστικά την ιδέα. Στον επόμενο χρόνο, στο Συνέδριο του Λονδίνου, το 1830, οι Δυνάμεις θα δεχθούν να εγγυηθούν ένα δάνειο των 60.000.000, αλλά ο Καποδίστριας δεν πρόλαβε να εξασφαλίσει την οριστική συμφωνία διότι δολοφονήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1831.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΟΘΩΝΑΣ

Πριν ακόμη δολοφονηθεί ο Καποδίστριας οι “προστάτιδες” δυνάμεις άρχισαν να ψάχνουν για Βασιλιά. Στην αρχή βρήκαν τον Λεοπόλδο του Σαξ – Κόβουργου, τον οποίο ο Καποδίστριας κατάφερε να μην δεχθεί το στέμμα. Μετά σκέφτηκαν τον γιο του Ναπολέοντα μα εδω δεν το δέχθηκε ο ίδιος ο Ναπολέοντας. Τότε οι “Μεγάλες Δυνάμεις”, χωρίς καν να ρωτήσουν τους Έλληνες, και επέβαλαν (13 Φεβρουαρίου 1832) ένα παιδαρέλι (17 ετών) για Βασιλιά, τον Όθωνα, χωρίς να τους καίγεται καρφί αν ο καινούργιος Βασιλιάς ήτανε ένα άμυαλο παιδί, ολότελα ξένο με την ψυχή, τους πόθους, τους καημούς και τα βάσανα του λαού που θα κυβερνούσε.

Ο Όθωνας ερχόμενος στην Ελλάδα (18 Ιανουαρίου 1833) μας έφερε και δώρα!!! Πρώτα τους “εθελοντές” Βαυαρούς στρατιώτες και αξιωματικούς που στοίχισαν τον πρώτο χρόνο 4.748.050 δραχμές. β) Η Βασιλική χορηγία 986.801 δραχμές (σε έσοδα του κράτους ολόκληρο το χρόνο ήταν **7.721.370 δρχ.**) γ) τους τρεις αντιβασιλιάδες και κοντά σ’ αυτούς μια συνοδεία από ολόκληρο ακριδολόι τυχοδιωκτών, κερδοσκοπών, τοκογλύφων, χρεοκοπημένων “σοφών” και κάθε καρυδιάς καρύδι. Είχαν μυριστεί το μεγάλο δάνειο που υπέγραψαν οι τρεις “προστάτιδες” Δυνάμεις και η Βαυαρία στο Λονδίνο 25-27/5/1832. Αυτό το δάνειο το διαπραγματεύτηκε η “Τρούικα” με τον **οίκο Είχταλ** του Μονάχου. Αυτός το μεταβίβασε στον οίκο **Άγναδο**, και τούτος το ανέθεσε στον μεγαλύτερο τοκογλύφο του κόσμου

τον Τόρσιλντ, ο οποίος μας έδωσε με πραγματική τιμή 94% (δηλαδή από 60.000.000 που ήταν το δάνειο, μας δώσανε 57.000.000). Από το ποσό αυτό κράτησαν, οι τοκογλύφοι τραπεζίτες 33.000.000 για προκαταβολικούς τόκους, χρεολύσια και λοιπά έξοδα δανείου (έως το 1843), οι δε τρεις Δυνάμεις κράτησαν 2.500.000 φράγκα για εξόφληση προκαταβολών που είχαν δώσει. Από τα υπόλοιπα, (33 + 2.500 = 35.500 - 57 = 21.500) αποφασίστηκε να δώσουν στην Τουρκία 12.531.000, για την εξαγορά δήθεν των επαρχιών της Αττικής, της Εύβοιας και της Φθιώτιδας, η οποία τελικά δεν πήρε φράγκα, γιατί ο όρος αυτός της αποζημίωσης μπήκε στην συμφωνία επίτηδες για να πάρει η τσαρική Ρωσία μίαν αποζημίωση 6.000.000 που είχε καταδικαστεί να της πληρώσει η Τουρκία. Τα υπόλοιπα 6.531.000 τα μοιράστηκαν οι άλλοι δύο συνέταροι (Αγγλία – Γαλλία).

ΤΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ ΤΩΝ ΒΑΥΑΡΩΝ

Τα 9.000.000 περίπου που έμειναν για μας τα καταβρόχθισαν μέχρι τελευταία πεντάρα οι Βαυαροί.

Από το δάνειο του Όθωνα για την Ελλάδα, ουσιαστικά, στα ταμεία του Ελληνικού Κράτους δεν πήγε ούτε ένα μονόλεπτο, ούτε μισό λεπτό! Ο Εγγλέζος ιστορικός Φίνλεϊ έγραφε: «Συνεκρότησαν εν Μονάχω σύσκεψιν καθ’ ην, μεταξύ πολλών άλλων επαίσχυντων καταχρήσεων των Ελληνικών χρημάτων, πρόσθεσαν σχεδόν 4.500 λίρες εις τον μισθόν του κόμητος Αρμανπεργκ (αντιβασιλιάς) δια να δύναται αυτός να δίδει χοροεσπερίδας δια τους ξένους και τους Φαναριώτας!!».

Ο δε Π. Χαλκιάπουλος έγραφε: **«Οι Βαυαροί πρώτοι, μας έδωσαν το παράδειγμα της καταχρήσεως του σφετερισμού και σπατάλης των Δημοσίων... Η χρήση του δανείου των 60.000.000 ήτο ζωηρά εικών, εις τα όμματα των Ελλήνων, σπατάλη ανήκουστη. Βαυαροί διαχειριζόμενοι δημόσια χρήματα έκλεπταν και δια να μη καταδιωχθώσιν, εξεδίωκοντο κρυφά εις την αλλοδαπήν. Εις εξ αυτών ήτο και ο Βαυαρός δικαστής Στρατομάιερ, όστις μεταφερθείς υπό συνοδείαν Βαυαρών εις Ναύπλιον και εκεί επιβιβασθείς εις πλοίον ξένης δυνάμεως, ανεχώρησε δια την Τεργέστην, όπως αποφύγη η Βασιλεία την εντροπήν της επί κλοπή καταδίκην δικαστού Βαυαρού...».**

Ο Γούδας, βεβαιώνοντας πως τα δάνεια πήγαν στις τσέπες των Βαυαρών, λέει: **«Οικοδομήθηκαν σιλιπνοί περί το Μόναχον επαύλεις, ενώ οι μεν αγωνισταί απέθνησκον επί της ψάθας, αι δε χήραι και τα ορφανά αυτών δεν είχαν πώς να κρύψωσι την γυμνότητά των».**

Και να σκεφθεί κανείς ότι τα ποσά των δανείων την εποχή εκείνη ήταν τεράστια και παρείχαν τη δυνατότητα στη χώρα μας για μια ολόπλευρη ανάπτυξη και πρόοδο. Δυστυχώς, όχι μόνο δεν έγινε αυτό, αλλ’ αντίθετα υπήρξαν αφορμή να μεταβληθεί η Ελλάδα σε κλοτσοσκούφι των ξένων και διεθνών τοκογλύφων, συντελώντας σ’ αυτό ασυνείδητοι Έλληνες πολιτικοί, Γερμανοί κυβερνήτες και άλλοι που διεκδικούν τον τίτλο του πολιτισμένου.

Μετά από αυτή την ιστορική διαδρομή σε τί, θα μπορούσαμε να πούμε, διαφέρουν τα τότε δάνεια με τα σημερινά;

Μία από τα ίδια. Αν και χριστιανικοί λαοί εξακολουθούμε να είμαστε «ο άνθρωπος για τον άνθρωπο λύκος».

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 178
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΜΑΡΤΙΟΣ 2012
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
- Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιούπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

συνέχεια από την 1η σελίδα

μου, τὰ λόγια αὐτά; Εἶνε τοῦ Δαυ-
ἰδ, τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως.
Εἶνε ἕνας στίχος τοῦ ἑκατοστοῦ τρίτου
(ΡΓ') ψαλμοῦ, ὁ ὁποῖος διαβάζεται πά-
ντοτε στὴν ἀρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ. Ὁ Δαυὶδ,
ὁ ἐμπνευσμένος προφήτης καὶ ἔνδοξος
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, βλέπει ὅλα ὅσα
δημιούργησε ὁ Θεός, τὸ πανόραμα τῆς
φύσεως ἀναπνέει τὸ ἄρωμα τῶν λου-
λουδιῶν, βλέπει τὰ δέντρα, ἀνεβαίνει στὰ
ψηλὰ βουνά, κατεβαίνει στὴς πεδιάδες,
βλέπει τὴν πράσινη χλόη καὶ τὰ στάχια,
πλησιάζει στὸ γιαιλό, ἀκούει τὸ φλοῖσβο
τοῦ κύματος, βλέπει τὴ θάλασσα τὴν
ἀπέραντη, πηγαίνει μέσα στὰ δάση κι
ἀκούει τὸ γλυκολάλημα τῶν πουλιῶν,
ὕψωνε ἀκόμη τὰ μάτια του στὴν ἀσέληνη
νύχτα, βλέπει τὰ ἑκατομμύρια ἄστρα,
καὶ γεμάτος θαυμασμό κ' εὐγνωμοσύνη
μπροστά σ' ὅλα αὐτὰ λέει: «Ὡς ἐμεγαλύν-
θη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας» (Ψαλμ. 103,24).

Μὰ γιατί ἀναφέρω σήμερα τὸ ρητὸ
αὐτό; μήπως εἶνε ἑσπερινὸς τὴν ὥρα
αὐτῆ; Ὁχι βέβαια. Ἀλλὰ τὸ ρητὸ αὐτὸ
ἀρμόζει κατ' ἐξοχίαν στὴ σημερινὴ ἡμέρα.
Ἐνας ἀπὸ τοὺς λαμπρότερους ρήτορες
τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὁ **ἅγιος Γρη-
γόριος ὁ Παλαμᾶς ἀρχιεπίσκοπος
Θεσσαλονίκης**, τοῦ ὁποῖου τὴ μνήμη
ἐορτάζει ἡ Ὀρθόδοξη καὶ τὴν **δευτέρα
(Β')** **Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν** καὶ
ποὺ τὸ ἱερὸ λείψανό του φυλάττει ὡς
θησαυρὸ ἢ Θεσσαλονίκη, σὲ μιὰ ὁμιλία
του στὴ σημερινὴ ἐορτὴ ἀρχίζει ἔτσι, μὲ
τὸ «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας». Γιατί ἄραγε;
Ἔργο τοῦ Κυρίου εἶνε οἱ οὐρανοί, ἔργο
του εἶνε τὰ ἄστρα, ἢ σελήνη, ὁ ἥλιος,
ἔργο τοῦ Θεοῦ εἶνε ἡ γῆ καὶ ὅλα τὰ
ὠραῖα ποὺ τὴν κοσμοῦν. Ἔργο τοῦ Θεοῦ
εἶνε τὸ ὑλικὸ σύμπαν, ἔργο του εἶνε
καὶ τὸ πνευματικὸ σύμπαν· ἔργο τοῦ
Θεοῦ εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ἔργο του εἶνε
οἱ ἄγγελοι, ἔργο του εἶνε ὅλη ἡ κτίσις.
Ἀλλ' ἐὰν ρωτήσετε ποῖο εἶνε τὸ μεγα-
λύτερο, τὸ σπουδαιότερο, τὸ πιὸ τρανὸ
ἔργο τοῦ Κυρίου, θὰ σᾶς ἀπαντήσω
ὅτι εἶνε τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε
σήμερα. Ἐὰν σᾶς πῶ ἀμέσως ποῖο
εἶνε τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε, φο-
βοῦμαι ὅτι πολλοὶ δὲν θὰ τὸ αἰσθανθοῦν.
Ἡ ἐποχὴ μας εἶνε πεζή. Δυστυχῶς τὰ
μεγάλα καὶ τὰ ὑψηλὰ δὲν μᾶς συγκι-
νοῦν· μᾶς ἐντυπωσιάζουν μικρὰ καὶ
ἀσήμαντα, ὅπως μιὰ νίκη στὸ φου-μπῶλ,
ἕνα μουσικὸ κομμάτι, μιὰ θεατρικὴ
παράσταση, μιὰ ἐπιτυχία στὸ προ-πό,
μιὰ διάκριση τοῦ παιδιοῦ μας, ὅ,τι ἔχει
νὰ κἀνὴ μὲ τὸ στενὸ οἰ κογενειακὸ κύ-
κλο καὶ τὴν προσωπικὴ μας ὠφέλεια.
Ἄλλοτε, στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς, τὸ
γένος μας ἐώρταζε τὴν ἐορτὴ αὐτὴ μὲ
μεγάλὴ συγκίνησι· κατὰ μεσοτοί ἦταν οἱ ναοί.
Στὸν Εὐαγγέλι σμὸ τῆς Θεοτόκου ἐβλέπαν
καὶ τὸν εὐαγγέλι σμὸ τοῦ δούλου ἔθνους.
Τώρα –μὴ λέμε ψέματα– τὴν ἐορτὴ αὐτὴ
δὲν τὴν ἐορτάζουμε μὲ κατάνυξι, μὲ προ-
σευχή, μὲ ἐκκλησιασμό, μὲ θεία κοινωνία.
Τὴν ἐορτάζουμε περισσότερο στοὺς
δρόμους, στὴς παρελάσεις μὲ τὰ τύμπανα,
μακριὰ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὑπερφυσικὸ δέος.
Δὲ μᾶς συγκινεῖ –μὴ λέ με ψέματα– τὸ
μεγάλον γεγονός. Ποῖος δακρύζει ἀκούγον-
τας σήμερα τὸ εὐαγγέλι; Πῶς νὰ σᾶς
μιλήσω, μὲ ποιά γλῶσσα, μὲ ποῖο τρόπο
νὰ συγκινήσω τὴς καρδιές σας;

Θὰ πάρω μερικὰ παραδείγματα. Ἐὰν
σᾶς πῆ κάποιος ὅτι ἕνα κομμάτι ὕλης
ἀποσπᾶσθηκε ἀπὸ ἕναν ἄλλο πλανῆτη
κ' ἔπεσε ἐδῶ στὴ γῆ ὡς μετεωρίτης,
ἀσφαλῶς θὰ ἐνδιαφερθῆτε. Ἐὰν ἀκόμα
ἀκουστῆ –ἀπίθανο κατ' ἐμέ–, ὅ,τι ἕνα
ἐξωγήνιον πλάσμα ἦρθε ἀπὸ τὸν Ἄρη
κάτω στὴ γῆ, θὰ προκληθῆ παγκοσμί-
ως ζωηρὴ αἴσθησι. Ἀλλ' ὡ ταλαίπωρε

Μεγάλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ!

ἄνθρωπε! ὄχι ἕνα κομμάτι ὕλης ὅπως
ἐκεῖνα τὰ λίγα κιλά ποὺ ἔφεραν ἀπὸ τὴ
σελήνη ἀστροναῦτες, ὄχι κάποιο ἐξωγή-
νιο πλάσμα ἀπὸ κάποιο ἄλλο ἀστέρι, ἀλλὰ
– ποῖος; αὐτὸς ὁ Δημιουργὸς τῆς γῆς καὶ
τοῦ σύμπαντος ἦρθε σήμερα ἐδῶ στὴ γῆ!
Εἶνε γεγονός. Ὅσο βέβαιο εἶνε ὅτι σήμερα
ἔχουμε 25 Μαρτίου, τόσο γεγονός εἶνε ὅτι
ἦρθε Ἐκεῖνος στὴ γῆ, ὅτι συνελήφθη σὺν
σήμερον στὴν μῆτρα τῆς ἁγίας Παρθένου.
–Μὰ πῶς; ἀκούγεται ἀμέσως ἢ ἀντίρ-
ρησι τοῦ ὕλισμοῦ ποὺ ζητᾷ νὰ λύσῃ
μὲ τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ τὸ μέγα μυσ-
τήριον. Ἐμεῖς γνωρίζουμε, ὅτι ἕνας
φυσικὸς νόμος ὑπάρχει· ὅτι τὸ παιδί
εἶνε ἄνθος ποὺ προέρχεται τὴν ἔνωσι
ἀνδρὸς καὶ γυναικός, τῶν δύο γονέων.
Πῶς εἶνε δυνατόν μιὰ παρθένος νὰ γεν-
νήσῃ; Εἶνε ἀδύνατον, ἀπίστευτο, δὲν τὸ
χωράει ὁ νοῦς. Ἀλλὰ προτοῦ ν' ἀπαντή-
σομε στὸ «πῶς» αὐτό, ἄς θέσομε κ'
ἐμεῖς στοὺς ἀθέους μερικὰ ἐρωτήματα.

Πῶς ἔγινε τὸ σύμπαν; Πῶς δημιου-
ργήθηκε ἡ ὕλη; Πῶς τὰ ἄστρα, πῶς
ὁ ἥλιος, πῶς ἡ σελήνη, πῶς ἡ γῆ;
Πῶς ἔγινε ὁ ἄνθρωπος, ὄχι μόνο ὡς
σῶμα, ἀλλὰ προπαντὸς ὡς ψυχὴ, ὡς
πνεῦμα, ὡς σκέψις, ὡς συνειδησις;...
Λῦστε μας λοιπὸν πρῶτα ἐσεῖς αὐτὰ τὰ
προβλήματα τοῦ παρόντος κόσμου, ποὺ
εἶνε μπροστά σας, καὶ τότε νὰ ζητήσετε
ν' ἀπαντήσομε ἐμεῖς στὸ πῶς ἢ Παρ-
θένος ἔτεκεν Υἱόν. Τὴν ἀπορία αὐτὴ τὴν
εἶχε καὶ ἡ ἴδια ἡ Παναγία· «Πῶς ἔσται μοι
τοῦτο, ἐπὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;» ρώτησε.
Καὶ ὁ ἄγγελος τῆς ἀπήνησε· «Πνεῦμα
ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψί-
στου ἐπισκιάσει σοί...» (Λουκ. 1,34-35).
«Δύναμις τοῦ Κυρίου»! αὐτὴ
εἶνε ἡ ἀπάντησις. Ἀλλ' ἐὰν, ἀγαπητοί
μου, δὲν μπορούμε νὰ εἰσδύσομε
στὸ μέγα τοῦτο μυστήριον τῆς ἐναν-
θρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, μπο-
ροῦμε ὅμως νὰ βεβαιωθοῦμε γιὰ τὸ
γεγονὸς αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα
ποὺ ἔφερε. Μήπως ἄλλωστε μπορούμε
νὰ λύσομε τὸ μυστήριον τοῦ φυσικ-
οῦ ἡλίου; Μέχρι σήμερα εἶνε ἄλυτο.
Δεκαπέντε ὑποθέσεις ὑπάρχουν· τε-
λευταία θεωρῶ εἶνε, ὅτι στὸν ἥλιο
γίνονται πυρηνικὲς ἐκρήξεις, ἀλλὰ κι
αὐτὴ ἔχει ἀντιρρήσεις. Ἐὰν λοιπὸν δὲν
μποροῦμε ν' ἀπαντήσομε στὸ τί εἶνε
ἡλιος, πῶς ἔγινε, πῶς λειτουργεῖ τό-
σους αἰῶνες, ἔχεις τὴν ἀπαίτησι ἐσὺ νὰ
λύσῃς τὸ μυστήριον τοῦ ἡλίου τῆς δι-
καιοσύνης ποὺ λέγεται Ἰησοῦς Χριστός;
Ὅπως ὅμως στὸν φυσικὸ ἥλιο, μολονότι
δὲν λύνουμε τὰ μυστήριά του, βλέπου-
με πάντως τὸ φῶς, τὴ θερμότητα, τὰ
εὐεργετικὰ του ἀποτελέσματα σ' ὅλη
τὴν πλάσι, ἔτσι καὶ στὸν ἥλιο - Χριστό.
Ἐὰν δὲν μπορούμε νὰ εἰσδύσομε στὸ
μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λό-
γου, μπορούμε μὲ ὅμως νὰ διαπιστώσομε
καὶ νὰ ἐκτιμήσομε τ' ἀποτελέσματα
τοῦ σημερινοῦ ὑψίστου γεγονότος.
Ποιά ἀποτελέσματα; Πέρασαν δυὸ
χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ
ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἐκόμισε τὸ «χαῖρε»
στὴν φτωχὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ, ἀπὸ τότε
ποὺ τὸ Θεῖο Βρέφος σαρκώθηκε ἀπὸ τὰ
πάναντα αἶματα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
καὶ σκίρτησε στὴν ἄχραντη μῆτρα τῆς.
Στὸ διάστημα αὐτὸ –διαβάστε τὴν
ἱστορία– θρόνοι βασιλέων κατέπεσαν,
αὐτοκρατορίες διαλύθηκαν, ὁ πολιτικὸς
χάρτης τῆς Εὐρώπης ἄλλαξε ἐκατὸ φο-
ρές. Καὶ ὅμως ἡ προφητεία ποὺ εἶπε ὁ
ἄγγελος στὴν Παναγία πραγματοποιεῖται.
Τί τῆς εἶπε· Τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννήσῃς
«υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται», καὶ ὁ Κύριος
θὰ δώσῃ σ' αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ Δαυὶδ
καὶ «τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται
τέλος» (Λουκ. 1,32-33. Σύμβ. Πίστ. 7).
Καὶ ὄντως ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ
δὲν ἔχει τέλος. Ἐλάτε τὴ Μεγάλῃ Πα-
ρασκευῇ καὶ θὰ δῆτε τί λαὸς (μικροί

- μεγάλοι, ἄντρες - γυναῖκες, ἐπιστή-
μονες - ἀγράμματοι) ἔρχονται στὸν
Ἐσταυρωμένο καὶ μὲ ρίγος τοῦ λένε
«Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23,42).
Ἡ προφητεία ἐκπληρώνεται. Ἀπὸ αὐτὸ
καὶ μόνο τὸ γεγονός μπορούμε νὰ συ-
μπεράνομε ὅτι ἡ πίστι μας εἶνε θεία καὶ
ἀληθινή. Μέχρι σήμερα ὁ Βασιλεὺς μας
ζῆ, δὲν πέθανε· ζῆ καὶ βασιλεύει.

Αὐτὸ τὸ πιστοποιοῦν καὶ τὰ θαύμα-
τά του. Καὶ σήμερα ἔχουμε ἐνώπιόν

μας ἕνα μεγάλο θαῦμα του. Ποῖο
εἶν' αὐτό; **Ἡ ἐθνεγερσία μας.** Ἄν
βλέπατε ἕνα παιδάκι ν' ἀγκαλιάζῃ
ἕνα πλατάνι καὶ νὰ λέῃ «βλέπετε; θὰ
τὸ ξερριζώσω», τί θὰ λέγατε; Βρὲ
παιδί μου, τρελλάθηκες; εἶνε δυνατόν
αὐτό; ἐκατὸ ἄντρες δὲ μπορούν νὰ
τὸ ξερριζώσουν, καὶ θὰ τὸ ξερρι-
ζώσῃς ἐσὺ μὲ τὰ ἀπαλά σου χερᾶκια;
Ἔ, αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε· ἕνα μικρὸ ἔθνος,
μιὰ φούχτα ἀόπλων ἀνθρώπων, κλόνι-
σαν καὶ ξερριζώσαν ἕνα πλατάνι, τὸ δέ-
ντρο τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.
Γι' αὐτὸ ἀκούγεται ὕμνος. Ξέρετε τί
τραγουδοῦσαν οἱ ναῦτες μας στὰ κα-
ράβια, οἱ ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες στὰ
ψηλὰ βουνά, οἱ γυναῖκες στὴν Καλα-
μάτα, ὁ Κολοκοτρώνης στὴς μάχες; Ὁ
ἔθνικὸς ὕμνος τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ
εἶνε μεταγενέστερο ποίημα. Ὁ ἔθνικὸς
ὕμνος τῆς Ἑλλάδος τότε ἦταν «τῆ
ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια». Ὁ
Μισοῦλης ἔλεγε «Δεξιὰ Κυρίου
ἐποίησε δύναμιν» (Ψαλμ. 117,15). Κι
ὁ Κανάρης φώναζε «Τίς Θεὸς μέγας
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;» (Ψαλμ. 76,14).
Αὐτὸ εἶνε τὸ γένος μας. Γι' αὐτὸ ἡ ἐορτὴ
αὐτὴ δὲν ἐορτάζεται στοὺς δρόμους·
ἐορτάζεται στοὺς ναοὺς μὲ προσευχὴ
καὶ κατάνυξι, ὡστε συνεχίζοντας τὴν
παράδοσι τοῦ γένους μας νὰ λέμε κ'
ἐμεῖς· «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

**Ομιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν Ἱ. Ναὸ
Ἁγ. Παντελεήμονος Φλωρίνης,
25-3-1971**

Εορτασμός
τῆς 25ης Μαρτίου

συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

θηρσκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ. Τον Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου
καὶ τὴν ἐθνικὴ μας παλιγγενεσία.

Τὴν ἡμέρα αὐτῆ, ἐδῶ καὶ 2012 χρόνια, ὁ ἀρχάγγελος
Γαβριὴλ παρουσιάζεται στὴν παρθένο Μαρία καὶ εὐαγγε-
λίζεται τὴ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπινου γένους μὲ τὴν ἐλευση
τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ. Τὴν ἴδια ἡμέρα, ἐδῶ καὶ 191 χρόνια,
ὁ ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς στο μοναστήρι
τῆς Ἁγίας Λαύρας ὑψώνει τὸ λάβαρο τῆς ἐθνεγερσίας καὶ
εὐαγγελίζεται τὴν ἀνάστασι τοῦ δουλωμένου Γένους ἀπὸ
τὴν τουρκικὴ τυραννία.

Ἐνας Θεὸς κατεβαίνει στὴ γῆ γιὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος.
Ἐνας λαὸς ἀνεβαίνει στους οὐρανοὺς μὲ τὴν καθολικὴ
του θυσία στο βωμὸ τῆς Ἐλευθερί-
ας καὶ εἰσέρχεται στὸν κόσμον τῆς
ἀθανασίας.

Χριστιανισμὸς καὶ ἐλληνισμὸς
εναγκαλιζονται τὴν 25^η Μαρτίου τοῦ
1821 σ' ἕνα ἀδελφικὸ συναπάντη-
μα. «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν
ἁγία / καὶ τῆς πατρίδος τὴν Ἐλευθε-
ρία / Γι' αὐτὰ τὰ δύο θα πολεμήσω /
κι ἀν δὲν τ' ἀποκτήσω / δὲν μ' ὠφε-
λεῖ νὰ ζήσω» εἶνε τὰ κίνητρα τῆς
εξέγερσης τοῦ ξεσηκωμένου λαοῦ
μας. «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» εἶνε ὁ
ὄρκος του, πανεθνικὴ ἢ ἐξεγερσὴ
του, πανελληνικὸς ὁ ἀπελευθερω-
τικὸς του ἀγῶνας. Μετέχουν ὅλοι
οἱ Ἕλληνες, ἀνεξάρτητα φύλου,
ἡλικίας, επαγγελίας, μόρφωσης
καὶ κοινωνικῆς θέσης. Προσφέ-
ρουν τὰ πάντα σ' αὐτὸν τὸν ἀνισο
ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, ποὺ διαρκεῖ
ἐννιά ολόκληρα χρόνια, γεμάτα
μὲ δάκρυα καὶ αἷμα, θυσίες καὶ
καταστροφές, ολοκαυτώματα καὶ
ηρωισμούς, νίκες καὶ δόξες, συμ-
φορές καὶ χαλασμούς, θριάμβους
καὶ τρόπαια.

Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης στέκονται
μὲ συμπάθεια καὶ θαυμασμό μπρο-
στά στα ἠρωικὰ κατορθώματα τῆς
γενιάς τοῦ 1821, ἀναγνωρίζουν τὸ
δίκαιο καὶ τὸ ευγενὲς τοῦ ἀγῶνα
καὶ συνδράμουν ποικιλότητα.

Ἀρκετοὶ φιλέλληνες μάχονται στὸ πλευρὸ των Ἑλλήνων
ἐναντίον των Τούρκων κατακτητῶν καὶ θυσιάσονται γιὰ
τὴν ἀπελευθέρωσή τους.

Ἡ μεγάλη ἐκείνη γενιά των ἠρώων καὶ των ημιθέων τοῦ
'21, μετὰ ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες καὶ ἀπροσμέτρητες θυ-
σίες ἐννιά χρόνων, κερδίζει τὴν ἐλευθερία καὶ δημιουργεῖ
ανεξάρτητο ἐλληνικὸ κράτος.

Τὸ πνεῦμα, οἱ θυσίες καὶ οἱ φλόγες τῆς 25^{ης} Μαρτίου
1821 οδηγοῦν μετέπειτα τὸ ἔθνος στους νικηφόρους πο-
λέμους τοῦ 1912-1913, στὴν ἐποποιία τοῦ 1940-1941 καὶ
καθιερώνουν τὴν Ἑλλάδα προπύργιον τῆς πανανθρώπινης
ἐλευθερίας, δικαιοσύνης καὶ ἀξιοπρέπειας.

Εορτάζοντες φέτος τὴν 191^η ἐπέτειο τῆς ἐπανάστασης
τοῦ 1821, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπαρχὴ νέας βάσης τοῦ
ἐθνικοῦ μας βίου, ἀς στρέψομε ευγνώμονα τὸ νοῦ καὶ
τὴν ψυχὴ μας στὴς ἠρωικὲς μορφές τοῦ μεγάλου ἐκείνου
ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα. Θα εἶνε γιὰ μας τούτο, ὄχι μόνο
εὐλαβικὸ ἐπιμνημόσυνο προσκύνημα ἀλλὰ συγχρόνως καὶ
υπόμνησι παρακαταθήκης ὑψηλῶν διδαγμάτων, ἀνάτα-
σης καὶ ἀποφασιστικότητας ὑπεράσπισης ἀπαράγραπτων
ἐθνικῶν δικαίων.

Ἀς εἶνε αἰωνία ἡ μνήμη ὅλων ἐκείνων των ἐνδοξων
καὶ ἀθάνατων ἠρώων καὶ ἠρωίδων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα τῆς
ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας.

Καὶ ἀς προσευχηθοῦμε στὸν Πανάγαθο Θεὸ γιὰ τὴς
ψυχές τους μὲ τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ:

«Ψυχές, ποὺ ονειρευτήκανε μεγάλη τὴν Πατρίδα
κι ἐθέριασαν κι ἀνάστησαν τοῦ ἔθνους τὴν ἐλπίδα,
ψυχές, ποὺ ἐποτίσανε μὲ αἶμα τὰ χορτάρια
καὶ γίνηκαν ἀμέτρητα κλωνιά μαργαριτάρια,
δέξου νὰ πλέξουν, Ἄναρχε, ἀμάραντο στεφάνι,
νάναϊ μπροστά στο θρόνον σου ἀκοίμητο λιβάνι.
δέξου, ὦ Πανάγαθε Θεέ, στὼν οὐρανῶν τα πλάτια
κι ἀνάπαυσε μες στὴς Εδέμ τα μαγικὰ παλάτια».

(Α.Κ.)

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Πολλά τα προβλήματα, ατέλειωτες οι ανάγκες και σημαντικές οι αδυναμίες της παιδείας μας.

Στο σημερινό μας σημείωμα επισημαίνουμε μερικές:

1. Το ιδεώδες της δεν υπηρετείται ένθερμα.

Η παιδεία μας στερείται οράματος. Το εκπαιδευτικό της ιδεώδες, που προσδιορίζει τον τύπο του επιθυμητού ιδανικού πολίτη, δεν υπηρετείται ένθερμα και ενίοτε βάλλεται συνειδητά ή ασυνειδητά. Ο σκοπός της παραμελείται. Και μάλιστα κατά παράβαση της επιταγής του άρθρου 16 του Συντάγματος, που τον ορίζει ως εξής: «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλαση τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Ο προσανατολισμός της χάνεται από τις πρόχειρες και συχνές αλλαγές στο σύστημα εκπαίδευσης, την ασυνεπεία, την κομματική σκοπιμότητα, το λαϊκισμό και τις ατυχείς παρεμβάσεις και κατευθυντήριες γραμμές των εκάστοτε υπευθύνων της.

Ο κάθε εκπαιδευτικός περνάει στην εκπαίδευση την προσωπική του κοσμοθεωρία, που εν ονόματι της «προοδευτικότητας» και του «διεθνισμού» σε όχι σπάνιες περιπτώσεις, αντιμάχεται τα ιδανικά της φυλής, την εθνική παράδοση και τις αξίες του πολιτισμού μας. Η καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης, ενότητας και ομοψυχίας είναι σήμερα επιβεβλημένη περισσότερο ίσως από κάθε άλλη φορά. Περνούμε κατά κοινή διαπίστωση και παραδοχή, πολύ δύσκολους καιρούς.

Γείτονες σφετερίζονται εθνικά μας σύμβολα, πλαστογραφούν την ιστορία μας, καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα ομοεθνών μας και απειλούν την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

«Φίλοι», σύμμαχοι και εταίροι», όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν τη συμβολή μας στη διατήρηση της παγκόσμιας ελευθερίας και στην καλλιέργεια του πανανθρώπινου πολιτισμού, αλλά και ασκούν πιέσεις και εκβιασμούς για απαράδεκτες υποχωρήσεις μας στα εθνικά μας θέματα.

Κι εμείς έχουμε χρέος να είμαστε και να παραμείνουμε πρώτα Έλληνες και μετά Ευρωπαίοι και

«κοσμοπολίτες».

2. Οι πρόσθετες ασχολίες του εκπαιδευτικού.

Η ενασχόληση του εκπαιδευτικού με εξωσχολικά έργα του αφαιρεί πολύτιμο χρόνο από τον απαιτούμενο για την προετοιμασία του διδακτικού του έργου και μειώνει την απόδοσή του στο σχολείο, εξαιτίας της κόπωσης που επιφέρει.

Για την άσκηση ιδιωτικού έργου από το λειτουργό της δημόσιας εκπαίδευσης απαιτείται σχετική άδεια και ορθώς χορηγείται με πολλή φειδώ και υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Είναι όμως ανεπίτρεπτο να μπορεί, όποιος εκπαιδευτικός επιθυμεί, χωρίς παραίτηση από την υπηρεσία του, να μετέχει στις εκλογές της κοινοπολιτευτικής από την ίδια την πολιτεία τοπικής αυτοδιοίκησης και να την υπηρετεί ως εκλεγμένος της. Και ακόμη πιο απαράδεκτο να θεωρείται η ενασχόλησή

Το σχολικό βιβλίο κατέχει μια από τις κορυφές του τριγώνου της παιδείας (μαθητής, βιβλίο, δάσκαλος). Και δυστυχώς δεν είναι όσο θάπρεπε κατάλληλο. Και δεν μπορεί να είναι διαφορετική, αφού η συγγραφή του γίνεται με ανάθεση - «ημέτεροι» έχουν και εδώ το λόγο και την προτίμηση - και όχι με προκήρυξη διαγωνισμού και αδιάβλητη κρίση.

4. Τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Τα στελέχη της εκπαίδευσης επιλέγονται, δυστυχώς, με καθαρώς κομματικά κριτήρια.

Η αλλαγή της πολιτικής εξουσίας συνεπάγεται και αλλαγή των στελεχών της εκπαίδευσης με δικούς της «κομματικούς εγκυβέτους».

Επακόλουθα του άκρατου κομματισμού είναι το αίσθημα της ενοχής, της ανασφάλειας και η έλλειψη του απαιτούμενου

του αυτή που γίνεται σε βάρος του κυρίως παιδευτικού του έργου, ως πρόωγη διακοπή των παιδευτικών προγραμματισμών και προσπάθειών, η αποκαρδίωση των εκπαιδευτικών, η αναστάτωση και η αποεπιπτώση της εκπαίδευσης.

Και αναντίρρητα ο εκπαιδευτικός δικαιούται να έχει τις πολιτικές του πεποιθήσεις και τις κομματικές προτιμήσεις. Η ενεργός όμως ανάμιξη του στην πολιτική και τα κόμματα, που συνήθως αποβλέπει στην εξυπηρέτηση ατομικών επιδιώξεων, εκτός των προαναφερομένων δυσμενών επιπτώσεων στην εκπαίδευση, απάδει προς την ιδιότητα και την αποστολή του κρατικού λειτουργού της παιδείας.

Για τον εν ενεργεία εκπαιδευτικό «στάδιον δόξης λαμπρόν» δέον να αποτελεί το σχολείο και η μόρφωση των παιδιών σύμφωνα με τις προσδοκίες του λαού και του έθνους.

3. Το σχολικό βιβλίο.

(Α.Κ.)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Στην ιστορία του ανθρώπινου γένους η ανάγκη επικοινωνίας, έκφρασης της σκέψης, των συναισθημάτων, των παρατηρήσεων και εμπειριών οδήγησε το λογικό δημιουργήμα του Θεού στη δημιουργία λόγου προφορικού και γραπτού, ο οποίος συνέβαλε στο να προαχθεί πνευματικά και να βελτιωθεί προοδευτικά ως ψυχοσωματική οντότητα καθιστάμενος έτσι κυρίαρχος της έμβιας και άβιας δημιουργίας.

Διεσπαρμένος και εγκατεστημένος σε διάφορα μέρη της γης, δημιούργησε το δικό του λόγο, τη δική του τεχνική επικοινωνία με τους ομόφυλους του, η οποία διέφερε από την αντίστοιχη των ανθρώπων άλλων φυλών.

Μεταξύ των πολυάριθμων αυτών γλωσσών συγκαταλέγεται και η **ελληνική**, η οποία **ξεχώρισε** απ' όλες τις άλλες, τις μέχρι σήμερα ομιλούμενες.

Η Ελληνική γλώσσα **ξεχώρισε** αφενός διότι υπήρξε η αρχαιότερη των ευρωπαϊκών γλωσσών - όπως καταμαρτυρούν επιγραφές που βρέθηκαν στην ελληνική γη και λογοτεχνικά κείμενα 2.500 ετών - και αφετέρου διότι πάνω σ' αυτήν στηρίχθηκαν και αναπτύχθηκαν οι τέχνες και επιστήμες (Μαθηματικά, Φυσική, Αστρονομία, Νομική, Ιατρική, Ιστορία κ.ά.) καθώς και θεατρικά έργα.

τα βιβλία της **Καινής Διαθήκης**, τα **Ευαγγέλια** και οι **Επιστολές** του **Απ. Παύλου** γράφτηκαν στα Ελληνικά.

Η **πρώτη εγκυκλοπαίδεια**, το **γλωσσάριο του Πρωταγόρα** (5^{ος} αιών. Π.Χ.), τα πρώτα **έργα του Πλάτωνα** (5^{ος} - 4^{ος} αιών. Π.Χ.), η πρώτη **Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας** του **Διον. Θράκα** (100 π.Χ.), τα αριστουργήματα του **Ομήρου**, του **Αριστοτέλη** κ.ά. γράφτηκαν στα ελληνικά...

Και σήμερα, λαοί της Δύσης αλλά και απ' όλα τα σημεία της γης· λαοί αξιόλογοι, ειλικρινείς και αντικειμενικοί διδάσκουν την ελληνική γλώσσα στα πανεπιστήμιά τους από τα πρωτότυπα των αρχαίων, πλην εξαιρέσεων, όπου ο εθνικός σοβινισμός τους αφαιρεί το στοιχείο του πολιτισμένου ανθρώπου.

Ενώ ο κόσμος όλος θαύμαζε και εξακολουθεί να θαυμάζει το μεγαλείο της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού, δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο για τους Νεοέλληνες - άρχοντες και αρχόμενους. Ενέργειες του Υπουργείου Παιδείας των τελευταίων δεκαετιών αποδεικνύονται βλαπτικές και ανθετικές, δεδομένου ότι επιδιόχεται στην αλλοίωση της ιστορίας μας και την απόκρυψη της αλήθειας, που αφορά το Έθνος μας, συμβάλλοντας στη χαρά των εχθρών μας.

Απροσμέτρητη, αν όχι εγκληματική, η ευθύνη της πολιτείας αλλά και της διανοήσης για το σκόπιμο αυτό κατόντημα της γλώσσας και της ιστορίας.

Η τιμωρία των όσων συμπράττουν στο ξεπούλημα αυτό, πρέπει να είναι παραδειγματική, διότι πράγματι εγκληματούν. Οι κακόβουλες αυτές ενέργειες, επιδιώκουν να σβήσουν από το νου και την καρδιά των Ελλήνων την ιστορική γνώση και μνήμη σκορπίζοντας την αμφιβολία ως προς την αλήθεια των ιστορικών γεγονότων καθώς και την τιμιότητα, την αυταπάρνηση, τον ηρωισμό και την αυτοθυσία των ηρώων, που ο αγνός λαός τίμησε την 25^η Μαρτίου.

Καμία θέση δεν τους αρμόζει στις εξέδρες κατά την ημέρα των εθνικών και θρησκευτικών γιορτών, όταν στο βιβλίο της Γ' Γυμνασίου μετράς μετά βίας πέντε (5) σελίδες αφιερωμένες στην επανάσταση του 1821, ενώ στην κρίση, του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης, το 1929, επτά. Όταν αβασάνιστα ζητούν την κατάργηση (σχεδόν) του μαθήματος των θρησκευτικών που γαλούχησε 400 χρόνια τον υπόδοιλο ελληνικό λαό και θέριασε την πίστη και την αποσταμένη ελπίδα στην ανάσταση του Γένους ώστε Κολοκοτρωνάιοι, Μακρυγιάννηδες, Κανάρηδες κ.ά. μικροί και μεγάλοι να διαβεβαιώνουν ότι αγωνίζονται για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία.

Η γλώσσα λοιπόν είναι ο βασικός τρόπος με τον οποίο εκδηλώνεται και βιώνεται η εθνική αυτοσυνειδησία ενός λαού. Η ελληνική γλώσσα είναι ο αρραγής συνδετικός κρίκος του έθνους μας που το διακρίνει ιστορία χιλιετηρίδων. Μπορούμε λοιπόν οι Νεοέλληνες να στερούμε από τα παιδιά μας το θησαυρό της γλώσσας μας; Τη δυνατότητα εντρυφήσης και πνευματικής απόλαυσης των κειμένων των προγόνων μας;

Μην απορούμε συνεπώς για το σημερινό κατήφορο και διασυρμό της δύσμοιρης Πατρίδας μας. Η αιτία είμαστε εμείς, καιρός να ανανήψουμε.

Β.Γ.

κωμωδίες, τραγωδίες, τα έργα του Ομήρου, η Καινή Διαθήκη και η Βυζαντινή λογοτεχνία.

Ομιλείται επί χιλιάδες χρόνια χωρίς διακοπή - φαινόμενο σπάνιο στη γλωσσική ιστορία του ανθρώπινου γένους - δεδομένου ότι η **ομοιογενής της εξέλιξη** είναι ανεπανάληπτη, αφού διατηρεί την αρχαία γραφή και ορθογραφία των λέξεων, που αποτελούν τις ρίζες μας (Ελύτης). Είναι γλώσσα με **μοναδικές αρετές**: διαθέτει εκφραστικότητα, ευλυγισία, συνθετική δύναμη και ικανότητα παραγωγική ώστε να παράγει και να συνθέτει νέες λέξεις.

Επέδρασε στη διαμόρφωση των γλωσσών πολλών λαών σε βαθμό να χρησιμοποιούνται απ' αυτές πλήθος ελληνικών λέξεων και ορολογιών. Η Αγγλική π.χ. χρησιμοποιεί σήμερα πάνω από 50.000 λέξεις ελληνικής προέλευσης.

Οι Ρωμαίοι κατακτητές, που ομολογούσαν ότι κατακτήθηκαν από τον ελληνικό πολιτισμό, μάθαιναν οι ίδιοι και τα παιδιά τους ελληνικά, ο δε **Μάρκος Αυρήλιος** (αυτοκρ.) έγραφε και μιλούσε την ελληνική. Οι **ρωμαίοι ρήτορες** στο «Αθήναιον» της Ρώμης εκφωνούσαν τους λόγους τους στα ελληνικά.

Επίσης οι πρώτοι **χριστιανικοί ύμνοι**,

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Γ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Η πρώτη θεωρία, η οποία υποστηρίζεται από πολλούς Πατέρες της Εκκλησίας μας, λέγεται κυκλική. Δηλαδή: όταν διαβάζουμε την Αγία Γραφή, λέμε: «Μ' αυτά που γράφει ο Προφήτης, τι εννοεί; Για ποια εποχή εννοούνται αυτά; για την εποχή του, για την πορεία της Εκκλησίας μέσα στην Ιστορία ή για τα έσχατα;» Εν προκειμένω υπάρχει και η λεγόμενη εσχατολογική ή προοδευτική μέθοδος. Η κυκλική κάνει το εξής: παίρνει μία σειρά οπτασιών, έναν κύκλο, μία επτάδα, και λέγει: Αυτές οι οπτασίες ερμηνεύονται γι' αυτά τα γεγονότα αυτής της εποχής η δεύτερα επτάδα βρίσκει ερμηνεία για μια παρακάτω εποχή... Και συνεχίζει έτσι έως ότου φθάσει εις τα έσχατα, εις το τέλος.

Η δεύτερη θεωρία είναι η χρονολογική. Αυτή δεν είναι σαν την κυκλική, ούτε έχει σχέση μ' αυτά τα επταδικά συστήματα σε κύκλους, αλλά είναι μια ευθεία πορεία, ώστε να λέμε: Είμεθα στο 1^ο κεφάλαιο -ή, αν θέλετε, στο 3^ο, εκεί όπου αναφέρονται οι επτά επιστολές προς τας επτά Εκκλησίας της Μικράς Ασίας. Λοιπόν τα τρία πρώτα κεφάλαια αναφέρονται στην εποχή του Ιωάννου τα παρακάτω κεφάλαια, έως και το τελευταίο, αναφέρονται σε επόμενες εποχές, έως τα έσχατα της Ιστορίας. Συνεπώς, θα λέγαμε, κάθε κεφάλαιο αντιστοιχεί σ' ένα κομμάτι της Ιστορίας.

Ούτε η πρώτη είναι ακριβής μέθοδος ερμηνείας ούτε η δεύτερη. Ο Ανδρέας Κρήτης προτιμά βέβαια την κυκλική, αλλά χρησιμοποιεί όλες τας μεθόδους. Δηλαδή πρέπει να υπάρχει μία επιλεκτική μέθοδος: αλλού να χρησιμοποιήσουμε την κυκλική, αλλού την χρονολογική, αλλού την εσχατολογική.

Μη σας μπερδεύω όμως τώρα μ' όλα αυτά: μόνο θέλω τούτο: να καταλάβετε ότι είναι δύσκολον πράγμα να καταπιαστούμε με το βιβλίο αυτό.

Υπάρχει όμως και η λεγόμενη μικτή μέθοδος ή ελικοειδής. Αυτή είναι η εξής -για να το καταλάβετε: Σχηματίζω μία έλικα -προσέξτε αυτό το σχήμα: ελικοειδώς. Αναβαίνω ελικοειδώς ένα βουνό κυκλικό βουνό. Ξεκινάω από κάτω, ανεβαίνω, και βέβαια σχηματίζω μία γραμμή ελικοειδή. Αν κοιτάξω από πάνω, οπωσδήποτε σχηματίζω έναν κύκλο. Αν κοιτάξω από το πλάι, ο κύκλος αυτός είναι προοδευτικός, γιατί ανεβαίνει και πάει προς την κορυφή, προς τα έσχατα. Ξεκινάει

από την βάση, τότε που γράφηκε η Αποκάλυψις, και πάει προς τα έσχατα, προς την δευτέρα του Χριστού Παρουσία²⁵. Λοιπόν, όπως αντιλαμβάνεσθε, έχω και την κυκλικήν ερμηνεία, έχω και την ευθύγραμμον -αφού πάει προς τα πάνω. Αυτή η μέθοδος λέγεται ελικοειδής.

Να σας δείξω τώρα πως οι Πατέρες ερμηνεύουν. Θα σας αναφέρω τρία παραδείγματα. Δηλαδή η μέθοδος βρίσκεται μέσα στην Αγία Γραφή.

Λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, εις την πρώτη του επιστολή, 2, 18. Ακούστε: «Παιδιά, εσχάτη ώρα εστί, και καθώς ηκούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και νυν αντίχριστοι πολλοί γεγονασιν -όθεν γινώσκωμεν ότι εσχάτη ώρα εστί». Παιδιά, λέγει, η εσχάτη ώρα είναι.

Αλλά «εσχάτη» θα πη: ήρθε η δευτέρα του Χριστού Παρουσία. Αυτό θα πη «εσχάτη» η τελευταία. Διότι μετά την «εσχάτη» έχει τίποτα πιο κάτω; Εάν είχε κάτι πιο κάτω, τότε δεν θα ήταν αυτό το πράγμα «εσχάτη». «Είναι, λέει, η εσχάτη ώρα». Γιατί: «Διότι ακούσατε ότι έρχεται ο Αντίχριστος». Ο Αντίχριστος λοιπόν αποτελεί σημείον της «εσχάτης ώρας». «Αλλά τώρα προσθέτετε, υπάρχουν πολλοί αντίχριστοι». Και βγάζει αυτό το πολύ-πολύ περιεργό συμπέρασμα: «Και αφού υπάρχουν πολλοί αντίχριστοι, απ' αυτό ξέρομε ότι ήλθε η εσχάτη ώρα!»

Θα μου πείτε ότι τα μπερδέψαμε τώρα και τα κάναμε.. και δεν καταλάβαμε τίποτα!

Λοιπόν είναι απλούν. Το κύριον πρόσωπον είναι ο Αντίχριστος -οι αντίχριστοι -οι άλλοι είναι πρόδρομοι του Αντιχρίστου.

Αλλά η «εσχάτη ώρα» από πότε αρχίζει;

Αρχίζει από την στιγμή που ο ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει το βιβλίο της Αποκαλύψεως. Από εκείνη την στιγμή αρχίζει η «εσχάτη ώρα».

Θέλετε να το δείτε αυτό και στον απόστολο Παύλο; Ακούστε πως το λέγει, στην Β' Προς Τιμόθεον, 3, 1! «Να ξέρης, λέγει στον Τιμόθεον, ότι εν εσχάταις ημέραις ενστήσονται καιροί χαλεποί: στις έσχατες ημέρες θα σταθούν δύσκολοι καιροί.

Ω, άγιο απόστολε Παύλε, ποιες είναι αυτές οι «έσχατες ημέρες»;

Ερμηνεύει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και λέγει ότι οι «έσχατες ημέρες» αρχίζουν την στιγμή που γράφει ο απόστολος Παύλος την επιστολή του.

Ωστε λοιπόν τι βλέπουμε; Να,

θα σας το πω τώρα μ' ένα άλλο παράδειγμα, για να το καταλάβετε πιο καλά. Ο Χριστός είπε: «Η Ιερουσαλήμ θα καταστραφή -δεν θα μείνη λίθος επί λίθον. Και τότε λέγει, θα σαλευθούν οι δυνάμεις των ουρανών -ο ήλιος θα χάσει την φωτεινότητά του και η σελήνη το ίδιο».²⁶

Προσέξτε: μία εικόνα, που έχει δύο επίπεδα. Το πρώτο της επίπεδο είναι: αυτό που θα γίνη λίγα χρόνια μετά, το πρώτον έσχατον, το 70 μ.Χ., η καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Το δεύτερο πλάνο της εικόνας είναι: η δευτέρα του Χριστού Παρουσία και τα έσχατα, τα πέρα έσχατα. Συνεπώς έσχατο το πρώτο, έσχατο και το τελευταίο. Άρα λοιπόν σε κάθε στιγμή μέσα στην Ιστορία έχουμε το έσχατον σημείον, την «εσχάτην ώρα». Κάθε στιγμή.

Άρα βλέπομε -να σας το πω τώρα κι έτσι- ομοκέντρους κύκλους διευρυνόμενους, που το κέντρον αυτών των κύκλων κατέχει η εκφορά της προφητείας, η χρονική στιγμή που λέγεται η προφητεία. Και, σε μια πρώτη περιφέρεια ιστορικών γεγονότων, η Αποκάλυψις έχει την ερμηνεία της σε μια δεύτερη περιφέρεια, διευρυνόμενη, πάλι έχει την ερμηνεία της σε μια τρίτη, το ίδιο... ώσπου, στο τέλος, η μεγάλη περιφέρεια ενός μεγάλου κύκλου θα εγγίξη τα όντως έσχατα, την δευτέρα του Χριστού Παρουσία. Συνεπώς το βιβλίο της Αποκαλύψεως έτσι θα το ερμηνεύσωμε και έτσι θα το μελετήσωμε.

Αυτό ακόμη σημαίνει πως το βιβλίο αυτό δεν είναι κάτι που ήταν ή θα είναι, αλλά κάτι που διαρκώς είναι. Δεν εξαντλείται το βιβλίο της Αποκαλύψεως σε μια μόνον εποχή -είναι παγκόσμιο βιβλίο, το οποίον μπαίνει ακόμα και μέσα εις αυτήν την Βασιλείαν του Θεού!

Λέγει μάλιστα ο Ανδρέας Καισαρείας κάτι πάρα πολύ ωραίο. Λέγει: «Ει γαρ των παλαιών προφητών αι βίβλοι υπό πολλών ερμηνευθείσαι, έτι το βάθος των εν αυταίς μυστηρίων [τοις πάσιν] έχουσιν αθέατον άχρι της ημέρας εκείνης, εν η της μερικής καταργουμένης γνώσεως η τελεία αναδειχθήσεται».²⁷ Λέγει ότι πολλοί ερμήνευσαν τους Προφήτας της Παλαιάς Διαθήκης εν τούτοις πολλά μένουν χωρίς να φθάσουν εις το τέρας, εις τον πυθμένα της προφητείας.

«Μα, θα μου πείτε, οι Προφήται της Παλαιάς Διαθήκης αναφέρονται εις την πρώτην Παρουσία του

Χριστού».

Ναι, αλλά και πέραν της πρώτης αναφέρονται και εις την δευτέρα του Χριστού Παρουσία και εις την Βασιλείαν του Θεού! Μάλιστα, αγαπητοί μου -δεν εξαντλήθηκαν οι Προφήται της Παλαιάς Διαθήκης. Μην πη κανείς: Μα αυτοί εξαντλήθηκαν. Ήρθε ο Χριστός, τελείωσε. Όχι: δεν εξαντλήθηκαν. Φθάνει μάλιστα ο Ανδρέας Καισαρείας να πη το εξής, ότι δεν θα εξαντληθούν ούτε εις αυτήν την Βασιλείαν του Θεού! γιατί μέσα στη Βασιλεία του Θεού πλέον θα μπορούμε να κατανοήσωμε το βάθος των προφητειών.

Καταλαβαίνετε λοιπόν, αγαπητοί μου, ότι η Αποκάλυψις είναι ένα βιβλίο τρομερό, απίθανο βαθύ! Με πόσο σεβασμό... πως πρέπει να σταθούμε μπροστά του!...

Ελπίζω να μην απογοητευθήκατε εάν σας φάνηκε λίγο δύσκολη η εισαγωγή που κάναμε. Θα μπορούμε στο ιερόν κείμενον και θα ιδήτε ότι θα είναι απόλαυσις αληθινή. Πάντα η εισαγωγή σε κάτι είναι δύσκολη. Ενώ η εισαγωγή υποτίθεται ότι έρχεται να διαφωτίσει, ελπίζω να μην κατάφερα να συσκοτίσω τα πράγματα. Αλλά θα παρακαλέσω να έχετε λίγη υπομονή. Θα έρχεσθε και θα βλέπετε το δροσερόν κείμενον πως θα βγαίνει, πως θα αναλύεται, τόσο ωραία, τόσο υπέροχα.

Κατακλείοντες λοιπόν αυτήν την σύντομη εισαγωγήν εις το βιβλίο της Αποκαλύψεως, θα πρέπει να έχωμε μερικά βασικά στοιχεία υπ' όψιν μας για το πως θα σταθούμε σαν ακροαταί μπροστά στο βιβλίο αυτό του Θεού.

Και πρώτα - πρώτα, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι εδώ έχωμε αυτόν τον ζώντα λόγον του Θεού! αφού το βιβλίο της Αποκαλύψεως είναι θεόπνευστον, όπως ολόκληρη η Αγία Γραφή.

Δεύτερον, ότι αυτός ο λόγος του Θεού είναι βαθύς και δυσερμήνευτος, ο οποίος, δια να κατανοηθή, χρειάζεται ταπεινώσις, προσευχή, προσοχή, δάκρυα και επιμονή.

Θα πάρωμε το παράδειγμα του Ιωάννου του Ευαγγελιστού, μέσα από το βιβλίο της Αποκαλύψεως, κεφάλαιον 5, 2-5, που λέγει τα εξής: «Άκουσα έναν Άγγελον με ισχυρή φωνή, που έλεγε: Ποιος είναι άξιος να ανοίξη αυτό το βιβλίο; Κι εγώ άρχισα να κλαίω, λέγει ο Ιωάννης, επειδή δεν θα μπορούσε κανείς να μάθη το περιεχόμενον του βιβλίου».

ο τάφος του π. Αθ. Μυτιληναίου

Και έρχεται ένας εκ των Πρεσβυτέρων και του λέγει: «Μην κλαις, γιατί το βιβλίο θα το ανοίξη ο Λέων που κατάγεται από την φυλή του Ιούδα, η Ρίζα του Δαυίδ, ο Υιός του Θεού ο ενανθρωπήσας, ο Ιησούς Χριστός. Μην κλαις!».

Αλλά πως έφθασε να ανοιχθή το βιβλίο και να μάθωμε το περιεχόμενό του;

Επειδή έκλαιγε ο ευαγγελιστής Ιωάννης!...

Και τέλος, τρίτον, κάθε συμπέρασμα που θα βγάξωμε από το βιβλίο, ηθικόν, πνευματικόν, ό,τι είναι, δεν θα το αναφέρωμε στους άλλους, αλλά στον εαυτόν μας. Μην πούμε ότι αυτά είναι για τους άλλους, είναι και για μας! Όταν θα πη ο Χριστός «Δεν είσαι ούτε ψυχρός ούτε θερμός. είσαι χλιαρός. γι' αυτό και θα σε ξεράσω!»

31, μην πούμε «Α, θα ξεράση τους άλλους», αλλά να κάνωμε αυτοκριτική και να πούμε: «Μήπως είμαι ο χλιαρός;...». Και οπωσδήποτε, όταν δεν κοροϊδεύουμε τον εαυτόν μας, θα βρούμε ότι είμεθα οι «χλιαροί».

Αγαπητοί μου. έτσι θα μπορέσωμε να καταλάβωμε, θα μπορέσωμε να ψαύσωμε λιγάκι το βιβλίο της Αποκαλύψεως, και μόνον έτσι θα μας αποκαλυφθούν οι κρυμμένες αλήθειές του, όσο είναι δυνατόν αυτές να αποκαλυφθούν, για να βαδίσωμε αυτή την χρυσή και φωτεινή πορεία της Εκκλησίας, ανάμεσα στα καταπληγώνοντα και φονεύοντα ξίφη των αντιθέων δυνάμεων, μέσα εις την Ιστορία.

25. Ίδε Π. Ι. Μπρατσιώτης, Η Αποκάλυψις του Ιωάννου, Εκδοτικός οίκος Χαράλ.Π.Συνοδικού, Αθήναι 1950, σελ. 10.

26. Ματθ. 24, 2-29. Μάρκ. 13, 2. Λουκ. 21, 6-25-26.

27. Αγ. Ανδρέας Καισαρείας, Ερμηνεία εις την Αποκάλυψιν του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου Θεολόγου, J.P.Migne, P.G., τόμ. 106, Κέντρον Πατερικών Εκδόσεων, Αθήναι 2001, σελ. 217 Α.

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθόδοξου Πιστεώς μας

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 18^ο

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

του πρεσβυτέρου
Ευστάθιου Κολλά Ορθόδοξος Θεολόγος,
εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

2.-) ΤΕΛΟΛΟΓΙΚΗ (= ΦΥΣΙΚΟ/ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ) ΑΠΟΔΕΙΞΗ. Η απόδειξη αυτή ξεκινά όχι από την ύπαρξη του κόσμου, αλλά από την παρατηρούμενη σκοπιμότητα του κόσμου (= του τέλους), και ζητεί να αποδείξει το σκεπτόμενο ΟΝ, το οποίον είναι ο Δημιουργός της τάξεως στον κόσμο. Ήτοι, να αποδείξει ότι την ύπαρξη του Θεού, αλλά από το σκοπό του κόσμου και την αρμονία του, τον Θεό, το λογικό ΟΝ.

Από την εμπειρία διαπιστώνεται, ότι υπάρχει στη δημιουργία μία απαράχακτη Νομοτέλεια τόσο στον έμφυχο, όσο και στον άψυχο κόσμο, και όλα διέπονται από αυστηροτάτη Νομοτέλεια ή Σκοπιμότητα. Συνεπώς, πρέπει να υπάρχει κάποιος Ύψιστος Νους, ο οποίος συνέχει (= συγκρατεί), και κυβερνά τα πάντα, και είναι η βασική αιτία της προέλευσης αυτής της Νομοτέλειας και

Αρμονίας, γιατί διαφορετικά δεν μπορεί να σταθεί αυτή η Νομοτέλεια και Αρμονία, αν δεν την ρυθμίζει, κανονίζει κάποιος Λογικός Νους. Ο κόσμος λοιπόν είναι μια αλυσίδα σκοπών, και επομένως δεν είναι δυνατόν, δεν μπορεί να υπάρχει αφ' εαυτής (= από μίμη της) αυτή η Αρμονία, «εκ γαρ μεγέθους καλλονής κτισμάτων αναλόγως ο γενεσιουργός αυτών θεωρείται» [Σοφ. Σολομώντος 13,5-7 - Ρωμ. 1,20 - Ψαλμ. 120]. Οι παρατηρούμενες αντιφάσεις σε αυτή τη Νομοτέλεια - Αρμονία, είναι μόνον φαινομενικές.

Η απόδειξη αυτή απαντά κυρίως στον αρχαίο κόσμο και γίνεται λίαν προσφιλής στη Διαφώτιση στην οποίαν επικρατεί ο Ρομαντισμός (= φαντασία, αισθηματικότητα). Η Διαφώτιση καταπολέμησε τα περί προπατορικού αμαρτήματος και έτσι εθεώρησε τα πάν στον κόσμο αισιόδοξα, όλα καλά. Συνε-

πώς, δεν υπάρχει αμαρτία. Η απόδειξη αυτή συνδέεται και με το πρόβλημα της θεοδικίας (= δικαίωση του Θεού για τη δημιουργία και του κακού στο κόσμο), το οποίο παρά τα προβλήματά του είναι στην ουσία επιφανειακό. [Μεγ. Αθανασίου «Κατά Ελλήνων», ΒΕΠΕΣ, τόμ. 30].

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ

Κριτική και αυτής της απόδειξης έκανε ο ΚΑΝΤ με τα εξής λογικά επιχειρήματα:

α'-) Είναι αντιεπιπονηκόν (= αυθαίρετη λογική) να καταλήγωμε σε συμπεράσματα για την εκτός του κόσμου πραγματικότητα, στηριζόμενοι σε συμπεράσματα από τα φυσικά φαινόμενα, διότι τούτο είναι λογικώς αδύνατον, καθ' όσον υποπίπτει στο σφάλμα της μεταβίβασης σε άλλο είδος της λογικής.

β'-) Είναι αμφίβολον αν επικρατεί πράγματι Τάξη και Αρμονία στον κόσμο γιατί

τούτο δε μπορεί να αποδειχθεί αντικειμενικά (= αμερόληπτα - πραγματικά), παρά μόνον υποκειμενικά (= προσωπική αντίληψη), πράγμα το οποίον δεν είναι βέβαιο και αληθινό. γ'-) Η απόδειξη αυτή θέλει ένα ΟΝ, που να εναρμονίζει (= προσαρμόζει) την ύλη, και τοποθετεί αυτή υπό αυστηρή νομοτέλεια. Είμαστε όμως σίγουροι, ότι ο Θεός δημιουργεί την ύλη, ή ό,τι συνυπάρχει η ύλη μετά του Θεού, ο Οποίος την εναρμονίζει σε δεδομένη στιγμή; Αλλά η σύγχρονος επιστήμη τείνει (= αποσκοπεύει), να αντικρούσει την απόδειξη αυτή. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη θεωρία της Επιλογής, η οποία θεωρεί τη σκοπιμότητα στον έμβιο (= που έχει ζωή) κόσμο ως αποτέλεσμα της προσαρμογής των οργανισμών προς τους όρους του εξωτερικού περιβάλλοντος.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

συνέχεια από την 1η σελίδα

αλλημείες και αλλοιώσεις στον πληθυσμό με σκοπό να πλήξει κυρίως το ελληνικό στοιχείο, πλήρωνε τους καθεστωτικούς καλά, αλλά δεν είχε ανοίξει τα σύνορα.

Εδώ τα σύνορά μας έγιναν «συνοχή».

Σε λίγα χρόνια, όπως πρόσφατα γράφτηκε σε μια ειδική μελέτη, οι Έλληνες στην Ελλάδα θα είναι δυόμισι εκατομμύρια κι αυτοί γέροντες.

Αφήσαμε ανοιχτά τα σύνορα.

Πρώτα τα πνευματικά! Και μετά τα εθνικά!

«Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί!» Σήμερα δεν υπάρχουν δουλειές. Όσες υπήρχαν, τις έχουν πάρει από νωρίς οι αλλοδαποί. Τώρα που απολύονται και μένουν

άνεργοι και δεν βρίσκουν πουθενά απασχόληση οι δικοί μας, και θα μπορούσαν να κάνουν καλύτερες δουλειές, τώρα, δεν βρίσκουν.

Όσοι ζούσαν μαλακά από τότε και ήθελαν καθαρές εργασίες και υψηλά αμειβόμενες, προτιμούσαν δε το χαρτζιλίκι του πατέρα και την καφετέρια, τώρα που μειώθηκαν τα πάντα, βρίσκονται διπλά ναυαγισμένοι.

Β) Πόσο μεγάλη ευθύνη έχουν οι πνευματικές ηγεσίες!

Ανεχτήκαμε την κατάργηση της γλώσσας μας και ένα πλήθος παιδιών σήμερα γράφουν ελληνικές λέξεις με λατινικούς χαρακτήρες.

Αφήσαμε αναπάντητη τη **μαρξιστική προπαγάνδα** και τώρα στα κανάλια ακούγονται πληθωρικά τα σχόλια των δημοσιογράφων - οπαδών του Μάρξ. Ενός συστήματος που κατέπεσε μέσα σε μια νύχτα, εκεί όπου εφαρμόστηκε, ερχόμαστε εμείς οι νεοέλληνες ως μανιβάδες εραστής του, να το υιοθετήσουμε, με καθυστέρηση δεκαετιών.

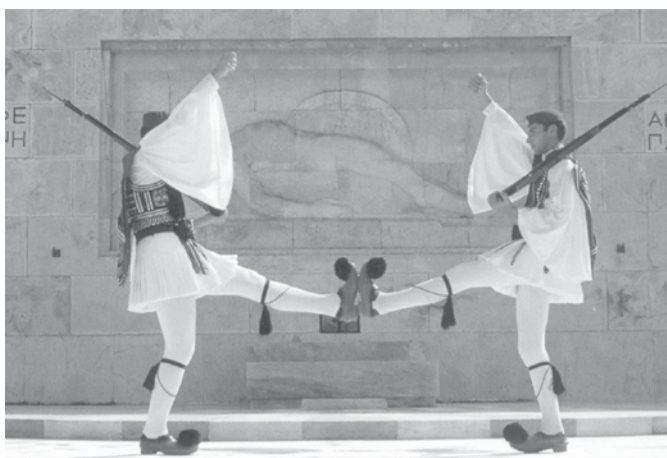
Δώσαμε ελάχιστη σημασία στα **αντιχριστιανικά νομοθετήματα** και τώρα άνοιξε η όρεξη σε πολλούς να αλλάξουν όλα τα παραδεδομένα. Δε σεβαστήκαμε την **μάνα Εκκλησία** σ' αυτό τον τόπο... και αυτό το συνηθίσαμε και η ακοή μας έγινε νωχελής και αδρανής το ακουστικό νεύρο σε τέτοια λόγια βέβηλα.

Υπήρξε πάρα πολύ λυπηρό, ότι πέρασαν στην σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα νομοσχέδια, όπως **απομιοποίηση της μοιχίας, νομιμοποίηση των αμβλώσεων, αυτόματο διαζύγιο και πολιτικός γάμος, «εικαζόμενη συναίνεση»** στις μοιραίες μεταμοσχεύσεις, **αυθαίρετη και μαζική ελληνοποίηση**

λαθρομεταναστών, ανοιχτά σύνορα – σύνορα χερσαία και θαλάσσια – ένα απέραντο σουρωτήρι...

Σιωπήσαμε στον ανελέητο βομβαρδισμό της Σερβίας.

Για να μη τα «σπάσουμε» με τους

Γερμανούς, είπαμε να σε όλα τα καπρίτσια τους και τους κάναμε όλα τα χατήρια, δεχόμενοι τον διαμελισμό της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

Όλα αυτά τώρα έχουν γίνει μπουμερανγκ... Χτυπάμε το κεφάλι μας! Υποτονική η αντίδραση της επίσημης Εκκλησίας!

Ναι, για όλα έπρεπε να μιλήσει η Εκκλησία.

Κάτι πήγε να γίνει με τις ταυτότητες, αλλά κι αυτό το αφήσαμε στο μέσον και δεν ζητήσαμε ευθύνες και δεν είπαμε ονόματα...

Μηδενική η αντίδραση της Ακαδημίας!

Γ) Χάλασε η ψυχή μας από την επιπολαιότητα και την αμέλεια.

Επιπολαιότητα μπροστά στην **αλλοτρίωση και εκκοσμίκευση.**

Αμέλεια στα καθήκοντά μας και στην παρηρησία του λόγου.

Αμαρτία και ασέβεια εναλλάσσονται πλέον στο ελληνικό προσκήνιο.

Χάσαμε πρώτα το ήθος μας. Χάσαμε και το λόγο μας!

Είναι εξίσου φοβερό να χάνεις το λόγο σου. Να χάνεις τη δυνατότητα να μιλάς την αλήθεια. «Όποιος μου κλείνει το στόμα, μου δίνει τη συνειδηση». Σήμερα δεν μπορούμε να πούμε τα αυτονόητα.

Μας πιάσαν οι εχθροί στον ύπνο.

Μας έλειψε η ετοιμότητα της αντίδρασης και η σφοδρότητα της απάντησης. **Απωλέσαμε το θάρρος της υπάρξεως. Το θάρρος του ελληνορθόδοξου ήθους, του ελληνικού ύφους, του λόγου και της γνώμης, της παρουσίας και της παρηρησίας.**

Γίναμε ανθρωπάκια. Κακομοίρηδες! Ποιοι; Οι σημερινοί θλιβεροί απόγονοι των φιλοσόφων και των εφευρετών όλων των επιστημών,

τα εγγόνια του Περικλέους της Δημοκρατίας και του Μιλτιάδου του Μαραθώνα. Του Λεωνίδα των Θερμοπυλών γίναμε οικτρά κακέκτυπα.

Το «μολών λαβέ» έγινε «δόστα όλα», «πάρτα όλα», «έλα να τα πάρεις» και «πάρτε ό,τι θέλεις παλιαντζή».

Αυτό το «ΟΧΙ» που είπε ο Μεταξάς εκείνο το βράδυ, δεν το είπαμε.

Βασικό μας ελάττωμα: **Φοβόμαστε και δειλιάζουμε.**

Γι' αυτό και δεν τελεσφορούμε!

Νικήσαμε μόνο τότε, όταν δεν φοβηθήκαμε τον κόστος και το θάνατο.

Φοβόμαστε να μιλήσουμε και να πολε-

μήσουμε.

Δ) Τώρα το κακό πλέον ήρθε μέσα στο σπίτι μας!

Δεν λέμε μόνο για τους εκατομμύρια λαθρομετανάστες που χτυπάνε την πόρτα μας και παραβιάζουν απρόσκλητοι το οικογενειακό μας άσυλο και τον ιερό χώρο του σπιτιού εκτινάσσοντας στα ύψη την εγκληματικότητα.

Μιλάμε και για την ελληνική **δισετραμμένη και ξενοκίνητη τηλεόραση**, η οποία κινείται στους ρυθμούς των ξένων κέντρων αποσταθεροποίησης της περιοχής και έβαλαν στην ελληνική οικογένεια την ιδέα και εντύπωση των καλών Τούρκων. Μα εμείς τους ζήσαμε τους Τούρκους. Τους ξέρουν και οι Ευρωπαίοι, αλλά δεν τους βλέπουν στην ένωση. Τους ξέρει και η Διεθνής Αμνηστία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και το Οικουμενικό Πατριαρχείο και οι βιασμένες οικογένειες και κοπέλες της Κύπρου, τώρα στον εικοστό αιώνα, όχι παλιά. Τι θέλουν να μας πούνε με την προπαγάνδα τους, ότι έχουν σεβασμό και οικογενειακή παράδοση οι τούρκοι; Μια ματιά στη ζωή του ιδρυτή τους, θα φρίξει κάποιος.

Προπαγάνδα για να μοιράσουμε το Αιγαίο είναι όλα αυτά. Να πέσει στα μαλακά η συνεκμετάλλευση. Όσο ωραίες κι αν είναι οι τούρκικες τηλεοπτικές σειρές, **μη βλέπουμε.** Να ριξουμε την θεαματικότητα. Επίσης **να κάνουμε μπουκόταζ (=δολιοφθορά) στα καταστήματα και στα ξένα, ευρωπαϊκά προϊόντα. Μη αγοράζουμε ξένα προϊόντα. Μόνο ελληνικά κι ας είναι και λίγο ακριβότερα.** Οι ευρωπαϊκές αλυσίδες στη χώρα μας πουλάνε τα προϊόντα τους ακριβότερα εδώ από

ό,τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ε) Αντίσταση. «Αντίστητε τω διαβόλω και φεύξεται απ' υμών». Όχι στο κακό, το προσωπικό και γενικό. Μη αλλοιθωρίζουμε στην διαφθορά και την λαμογιά, στην κομπίνα και την παραιομιά. Πίσω! Επιστροφή στις ρίζες μας και στις αξίες μας. **Μόνο η επιστροφή στο Χριστό και την Εκκλησία θα μας σώσει.** Αλλά το διάχυτο και θεσμικό κακό και το κακό παράδειγμα των ολίγων έγινε δυστυχώς και προσωπικό αδίκημα του συνόλου.

Πως βάσταξε και βαστάει ακόμα η ψυχή μας **να τρέχει ποτάμι το αίμα 500.000 αγέννητων παιδιών κάθε χρόνο;** Και από αυτά 120 χιλιάδες αφορούν σε νεαρές υπάρξεις - μαθήτριες;

Μας εκδικούνται οι αγέννητοι βλαστοί του Γένους μας και οι τιμημένοι νεκροί μας «οι ενδόξως πεσόντες πάλαι τε και επί εσχάτων».

ΣΤ) Η λύση στο δράμα μας θα έρθει ανωθεν, από το Θεό, και έσωθεν, από την πνευματική μας αναγέννηση. Όλα τα θέματα έχουν αιτία και ρίζα την αμαρτία και την ανομία και θεραπεία την αγιότητα. Δε λέγει ο θεός λόγος: «Εάν θέλετε και με ακούσετε - υπακούσετε, θα φάτε τα αγαθά της γης. Αν δεν με υπακούσετε, θα σας φάει το μαχαίρι». Εσχάτη τιμωρία και οργή, ο πόλεμος και η γενοκτονία σε βάρος μας. Εμείς δυστυχώς θαυμάζουμε στη ζωή μας τους σοφούς ανθρώπους. Υψώνουμε τους έχοντες ευγενική καταγωγή και δυναμική παρουσία στην κοινωνική ζωή.

Δεν έχει ανάγκη ο Θεός από σοφούς κατά κόσμον και αριστοκράτες και βραχιόνες ισχυρούς. Δεν ευδοκεί και δεν αναπαύεται στην εξωτερική ανθρώπινη δύναμη ούτε την έχει ανάγκη. «Δεν στηρίζεται στη δύναμη των βραχιόνων και στην ταχύτητα των ποδών». Εξάλου οι ανά τους αιώνες ευσεβείς αναγνωρίζουν τη μεγάλη αλήθεια: «Εν τω Θεώ ποιήσομεν δύναμιν». «Ούτοι εν άρμασιν και ούτοι εν ίπποις. Ημείς δε εν ονόματι Θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα».

Ποιος αληθινά μπορεί να μας βοηθήσει; Ο ίδιος ο Θεός μας λέγει να μη στηριζόμαστε σε ανθρώπους και σε άρχοντες: «Μη πεποιθήτε επί άρχοντα και επί υιούς ανθρώπων ος ουκ έστι σωτηρία... Αδελφός ου λυτρούται, λυτρώσεται άνθρωπος;» Μέσα σε μια μέρα χάνονται οι θρόνοι και οι άρχοντες. Ούτε οι συγγενείς δεν μπορούν να βοηθήσουν.

Δεν χρειάζεται ο Θεός τζάκια και βασιλικούς οίκους. Ο Θεός ανα-

παύεται και επιβλέπει στον «ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντά τούς λόγους Του». Ταπεινό άνθρωπο ψάχνει να βρει ο Θεός. «Η δύναμις του Θεού εν ασθενεία τελειούται». Όπου βρει ο καλός Θεός ταπεινό άνθρωπο, όπου κι αν τον βρεί, τον κάνει άγιο και χρήσιμο και στους άλλους.

Ζ) Πραγματικά θα νικήσουμε με το Πνεύμα των Ηρώων και των Αγίων.

Σήμερα έχουμε να κάνουμε με το πνεύμα του σατανά. Με το σατανικό πνεύμα που κυριαρχεί στους ανθρώπους της Νέας Τάξης Πραγμάτων και δη στους ανώνυμους τραπεζίτες. Οι άνθρωποι αυτοί λατρεύουν το χρήμα. «Η αγάπη προς το χρήμα, σύμφωνα με τις Άγιες Γραφές, είναι η πηγή του κακού». «Η φιλαργυρία και η πλεονεξία είναι ειδωλολατρεία (Κολασ. γ' 5) και ρίζα πάντων των κακών» (Α' Τιμ. στ' 10).

Οι άνθρωποι αυτοί μπροστά στο ενδεχόμενο και στην πρόκληση να κερδίσουν όλο και περισσότερο χρήμα, δε θα διστάσουν και δε διστάζουν μπροστά στο έγκλημα και τη σκευωρία. Τα θέλουν όλα δικά τους. Έχουν μια σχέση λαγνείας προς το χρήμα και πιστεύουν ότι με αυτό μπορούν να τα εξασφαλίσουν όλα. Κάνουν λοιπόν τα πάντα για να το αποκτήσουν. Το προσκυνούν σα θεό τους. Για να πάρουν όλο και περισσότερα, προσκυνούν το διάβολο και αυτός τους υποβάλλει όλο και καταστρεπτικότερα σενάρια πλουτισμού, μεταξύ των οποίων το χειρότερο είναι ο πόλεμος.

Το ρολόι της οικονομικής παγκοσμιοποίησης χτυπά. Φαίνεται ότι δεν απομένει πολύς χρόνος για να προετοιμαστούμε για τις ημέρες που έρχονται, ημέρες απάτης, προδοσίας και βίας. Ωστόσο θα πρέπει να έχουμε πάντα κατά νου το τέλος της ιστορίας και να ατενίσουμε το μέλλον με εμπιστοσύνη και επίγνωση στον «**ευλογημένον ερχόμενον Κύριον**». **Η νίκη κατά των δυνάμεων του σκότους ανήκει στο Εσφαγμένον Αρνίον και στους ανθρώπους του Θεού.** «**Η βασιλεία του Κυρίου είναι βασιλεία πάντων των αιώνων και η δεσποτεία Του εν πάση γενεά και γενεά**».

Στο σατανικό λοιπόν πνεύμα θα αντιτάξουμε το πνεύμα των Ηρώων και των Αγίων. Πνεύμα Πίστεως στον αληθινό Θεό και στην Παναγία, όπως αυτό φαίνεται μέσα από τις λαμπρές σελίδες της πρόσφατης ελληνικής Ιστορίας.

Χρ. Εστία Λαμίας

ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ: Γίνονται σε 123 χώρες του κόσμου

Τα τελευταία χρόνια άρχισε ένας πόλεμος, με σύνθημα: «**Να καταργηθούν οι παρελάσεις**» οι δημαγωγικοί και υποκριτές αυτής της προσπάθειας χρησιμοποιούν δύο καταφανώς σαθρά επιχειρήματα. Πρώτον ότι οι παρελάσεις θυμίζουν φασιστικά καθεστώτα και ότι, τις καθιέρωσε ο δικτάτορας Ιωάν. Μεταξάς, και δεύτερο ότι σε άλλες χώρες δεν γίνονται σχολικές και στρατιωτικές παρελάσεις σε εθνικές επετείες.

Αυτά είναι χονδροκομμένα ψέματα διότι παρελάσεις σε εθνικές γιορτές γίνονται σε όλο τον κόσμο από την Ιαπωνία μέχρι την Αμερική και από την Ρωσία μέχρι τη Νότια Αφρική. Παρελάσεις γίνοντουσαν στην Αρχαία Ελλάδα και στην Αρχαία Ρώμη επί δημοκρατικών καθεστώτων.

Σε μια έρευνα που έκανε προ τεσσάρων ετών το «Τα χαλιά» εκατοντάδες φωτογραφίες και βίντεο από παρελάσεις σε όλο τον κόσμο, απέδειξε ότι: **Στρατιωτικές παρελάσεις γίνονται σε 123 χώρες.** Και μάλιστα χώρες

που δεν έχουν πολεμική ιστορία να τιμήσουν όπως η Ελλάδα.

Οι μισέλληνες αυτοί, θέλουν να κτυπήσουν την έννοια του Ελληνικού έθνους και την πίστη στην πατρίδα και θρησκεία. Θέλουν να απαξιώσουν τις παρελθοντικές και μελλοντικές θυσίες των Ελλήνων που πολέμησαν για την Ελλάδα. Αλλά επειδή δεν μπορούν να καταφερθούν ευθέως εναντίον του Ελληνισμού, χτυπούν πλαγίως ισχυριζόμενοι ότι οι εθνικές γιορτές και παρελάσεις θυμίζουν φασισμό. Τελικά μάλλον η ενίσχυση του πατριωτικού φρονήματος τους ενοχλεί...

Οι σχολικές παρελάσεις στις ΗΠΑ – μια δημοκρατική χώρα – αποτελούν σημαντικό πολιτιστικό γεγονός, με σχολικές μπάντες, με cheer-leaders, και κάθε επιστημότητα.

Στα δε Σοσιαλιστικά - κομμουνιστικά καθεστώτα αποτελούσαν βασικό στοιχείο προπαγάνδας – με το βάδισμα της χίνας – και είχαν στρατιωτικό χαρακτήρα.

Στην Γαλλία από την πρώτη τάξη οι μαθη-

ταί μαθαίνουν υποχρεωτικά τον εθνικό τους ύμνο, τη «Μασσαλιώπιδα», με απόφαση της Κυβέρνησής τους. Εμείς οι... ζύπνιοι και οι υπέρ προοδευτικοί φροντίσαμε για το αντίθετο... Τα παιδιά όταν τα ρωτήσουμε δεν ξέρουν τον εθνικό μας ύμνο, όταν ανακρούεται όλο και λιγότεροι στέκονται όρθιοι, η έπαρση της σημαίας στα σχολεία και η πρωινή προσευχή – εκτός εξαιρέσεων – καταργήθηκαν για να μη γίνουν... εθνικιστές και θρησκόληπτοι.

Όλες οι κυβερνήσεις από τη μεταπολίτευση και δω κáναν το παν να κόψουν τις ρίζες με το χθες, αποδόμησαν αξίες που κράτησαν ζωντανό το έθνος μας.

Δεν είναι ξεκομμένη η οικονομική κρίση από την κατάρρευση ιδανικών και αξιών, που χάρη σ' αυτά γενιές και γενιές κράτησαν όρθια τη χώρα. Ήταν η δύναμη που μας έβγαλε ζωντανούς απ' όλες τις περιπέτειες που πέρασε ο τόπος.

Από σήμερα ας κλείσουμε τα αυτιά μας στις σειρήνες στους μισέλληνες και

δημαγωγούς και ας αφήσουμε τα Ελληνόπουλα να παρελούνουν δημοκρατικά και υπερήφανα. Ας μιμηθούμε τους... «κουτόφραγκους» Γάλλους... τους... Άγγλους... Αμερικάνους... Ρώσους. Να γίνει η αρχή της επανασύνδεσης του χθες με το αύριο. Να μεταλαμπαδέσουμε στις νέες γενιές ότι, οι παρελάσεις και οι εθνικές γιορτές γίνονται να ενισχύεται η εθνική μας μνήμη και να αποτίνουμε φόρο τιμής τους πεσόντας νεκρούς στις ηρωικές μάχες του Ελληνικού Έθνους.

Η ευθύνη αυτή δεν ανήκει μόνο στην πολιτική ηγεσία, αλλά και στον κάθε πολίτη.

Αντί άλλου σχολιασμού από την μεγάλη συγκέντρωση - διαμαρτυρία - της 25ης Μαρτίου 2012 διαβάστε δίπλα ένα από τα πολλά σχόλια που έγραψαν...

Ο ΜΑΚ. ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΓΗΗΣΙΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Οι γενναίοι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας, παρα την παρελευσι 20 ετων απο την κοιμησι του Επισκοπου και Πατερα τους και παρά τις εξοντωτικές ποινές που τους επεβαλαν τα κοσμικά δικαστήρια μετα απο μηνυσεις του κατεχοντος τον θρονον κ. Ιγνατιου Λαππα, συνεχίζουν τον αγώνα τους σαν τους παλαιμαχους Ιωαννίτας του Αγίου Ιωάννου του Χρυσσοστόμου που ο Μεγαλομάρτυρας Αγίος τους χαρακτήριζε μάρτυρας και ζηλωτάς που όλη η Οικουμένη θαύμαζε τα κατορθώματά τους.

Που είναι σημερα οι χριστιανοί των αλλων πόλεων να συγκινηθουν και να συμπαρασταθουν τους Ηρωϊκους Λαρισαιους χριστιανους;

Αποντες, Αφαντοι, διπλα στους ΚΑΚΟΔΟΞΟΥΣ...πνευματικους πατερες ...τους γερονταδες και τους ...διδασκαλους τους.

Ολοι αυτοι εφαρμοζουν ενα δικο τους Ευαγγελιο, που δεν εχει καμια σχεσι με το Μαρτυρικο Ευαγγελιο του Ιησου Χριστου, των Μαρτυρων της Πιστεως και των Πατερων της Εκκλησιας.

Οι Λαρισαιοι αδελφοι μας είναι το υπόδειγμα της πρακτικής Μαρτυρικής εν Χριστώ ζωής.

Μονοι μονωτατοι, με πολλους ΡΙΨΑΣΠΙΔΕΣ και πολλους ΔΕΙΛΟΥΣ και ΑΝΑΝΔΡΟΥΣ «αδελφους» γύρω τους, συνεχιζον αποητοι τον καλον αγωνα της Πιστεως.

Ο Μαρτυς ο Πιστος και Αληθινος, ο Κυριος Ιησους Χριστος, που ανεβηκε στον Σταυρο και στο Μαρτυριο απο τους Φαρισαιους και τους Αρχιερεις της εποχης Του, να τους ευλογει, να τους ενθαρρυνει και να τους ευτονωνει να συνεχιζουν τον Αγωνα τον Καλον.

<http://apotixisi.blogspot.com>

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Αχ, αββά Μωυσή! Τι ήταν αυτό που έπαθες στη Λάρισα; Τι δουλειά έχει η αλεπού στο παζάρι; Εσύ πήγες στο Άγιο Όρος να μονάσεις, να σωθείς και να σώσεις με τις ημερονύκτιες προσευχές σου και όχι να γυρίζεις, αιεπλάνητος, από μητρόπολη σε μητρόπολη μετέχοντας στα «ταπεινά» δεσποτικά φαγοπότια και μάλιστα, τις πιο πολλές φορές, σε περίοδο νηστείας! Πότε εκτελείς τα μοναχικά σου καθήκοντα;

Αλλά, θα σκέφτεσαι, «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» (άποψη Ιησουϊτών).

Εσύ αββά, επιθυμώντας να πουλήσεις το τρίτομο τελευταία έργο σου (καθώς και άλλα) υποχρεώθηκες στο δεσπότη Ιγνάτιο. Ένα σου τηλεφώνημα και όλα τακτοποιήθηκαν. Θα σου δώσω, θα μου δώσεις και η συμφωνία έκλεισε με τις παρακάτω υποχρεώσεις:

- **Εγώ** (ο δεσπότης) θα σε καλέσω, θα διαφημίσω τον ερχομό σου, το έργο σου και την προσωπικότητά σου σε ναούς, Τύπο και ραδιόφωνο (τηλεόραση) επί εβδομάδες, θα κλείσω την αίθουσα, θα στείλω προσκλήσεις σε επισήμους... (ε, δεν είναι και λίγα) **κι εσύ**, ο αββάς Μωυσής, θα κάνεις 3-4 ομιλίες πνευμα-

τικού περιεχομένου – γιατί θα μπορούσαν να ήταν και άλλου είδους; – **αλλά** σε όλες αυτές θα τονίζεις πόσο καλός, άγιος, πνευματικός, χαρισματούχος, άγιος ποιμένας είμαι, **άσχετα** αν υπήρξα μοιχεπιβάτης, αν «δολοφόνησα» τον νόμιμο προκάτοχό μου (το Θεολόγο) και άρπαξα τον θρόνο του, αν υπήρξα φοβερός διώκτης των πνευματικών του παιδιών μέχρι και σήμερα – τα οποία παρ'όλους τους κατατρεγμούς μου δεν λένε να μ' αποδεχτούν. **Εσύ** γι' αυτά, δε θα πεις κουβέντα μόνο το υποτιθέμενο καλό μου προφίλ θα εκθειάζεις.

Μίλησαν για «κοσμοσυρροή» οι δοσμένες από τη μητρόπολη στα Μ.Μ.Ε. πληροφορίες. Αλήθεια ποια «κοσμοσυρροή» μπορεί να παρατηρηθεί σε αίθουσα που αριθμεί μόλις 250 θέσεις, εκ των οποίων τις 30 περίπου κατέλαβαν οι του πρωτοκόλλου επίσημοι καθώς και ξένοι ιερωμένοι και μοναχοί (-ές); Οι 100 παραβρισκόμενοι συμπολίτες μας από μια πόλη 200 χιλ. κατοίκων αποτελούν «κοσμοσυρροή» για την οποία μπορεί να καυχάται κανείς;

Ιερείς ερωτηθέντες γιατί δεν παρακολούθησαν την «πετυχημένη» εκδήλωση – δεδομένου

ότι στο πάνελ παραβρίσκονταν κι ο δεσπότης – απάντησαν:

- Απ' όσα λένε δεν πιστεύουν τίποτε. Αλληλολιβανίζονται και αλληλοεξημετριούνται απολαμβάνοντας τα... ωραία της επίγειας ζωής [χρήμα, κοσμική δόξα... (επικούρειος φιλοσοφία)]. Πήγαινε λίγο κόντρα στο δεσπότη και θα μείνεις αργός ή θα ανεβοκατεβαίνεις τις σκάλες των δικαστηρίων για χρόνια όπως εσείς οι Αγωνιζόμενοι χριστιανοί. Όσο για τον άγιο αββά που απευθύνει «εγκώμια στην αρετή» ας μας πει, πού η Αγ. Γραφή λέγει ότι μπορείς να αρπάζεις ζωτικά όργανα ανυπεράσπιστου συνανθρώπου σου – χωρίς την συγκατάθεση του ιδίου – για να ζήσεις εσύ – όπως έκανε ο αββάς – θανατώνοντας τον εν ζωή ασθενή, αφού τα όργανα του νεκρού είναι άχρηστα;

Να γιατί δεν πήγαμε στην εκδήλωση αυτή. Γιατί δεν αντέχουμε την υποκρισία που καταδίκασε ο Κύριός μας μ' εκείνα τα φοβερά «Ουαί» κι αποτελεί – ιδιαίτερα σήμερα – **σημείο των καιρών**.

(Αν χρειαστεί θα επανέλθουμε με Τσολογιάννη και ...για να μάθει ο κόσμος)

‘ΤΑ ΠΑΠΑΓΑΛΑΚΙΑ’

Μετά το δημοσίευμα του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας μας (No 177) με τίτλο «ΚΑΠΟΤΕ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΘΑ ...» αρκετοί ιερείς, επίτροποι και άλλοι μας γνόρισαν ότι, όχι μόνον είναι αλήθεια αυτά που γράφουμε αλλά και λίγα γιατί η οικονομική αφαιμάξη που προκάλεσαν τα δεσποτικά «χαράτσια» ξεπέρασε τα όρια αντοχής.

Όσο για τις, χαριστικά αναφερόμενες από εμάς, 150 μερίδες φαγητού προσφερόμενα καθημερινά από τη μητρόπολη είναι πολλές και δείχνοντάς μας φωτογραφίες διαπιστώσαμε ότι μέρος απ' αυτές ακόμη καταλήγουν σε οικογένειες που διαθέτουν αυτοκίνητα βιομηχάνων.

Δυστυχώς βγήκαν δύο «παπαγαλάκια» να υπερασπιστούν τη μητρόπολη με αστείου ισχυρισμούς – προσβλέποντας ασφαλώς σε κάποιο οφίκιο – και λέγοντας:

- Η μητρόπολη έχει και άλλα έξοδα, προσωπικό, ηλεκτρικό (ΔΕΗ), νερό (ΔΕΥΑΛ)... Δεν έχει μόνο τα συσσίτια.

Η υπεράσπιση, θα λέγαμε, είναι πολύ ασθενική, για τους παρακάτω λόγους: 1) Το προσωπικό πληρώνεται από το ελληνικό Δημόσιο, 2) Για τα λειτουργικά της έξοδα εισπράττει από τον προϋπολογισμό όλων των Ναών (Κωδικός υπέρ Μητρ/κών γραφείων 7% υπέρ Μητρ/κού Μεγάρου 2% κ.α.) και 3) Εισπράττει απ' όλα τα μυστήρια που γίνονται στην επικράτειά της.

Καλά θα κάνουν λοιπόν «τα δύο παπαγαλάκια» να μπουν στο κλουβί τους γιατί υπάρχει και ο κίνδυνος της γάτας.

Λαμπαδάριος

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Ο ΑΓΩΝΑΣ εύχεται σε όλους τους αγαπητούς και ευχενείς αναγνώστες του ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ. Είθε ο Σταυρωθείς και Αναστάς εκ νεκρών Κύριος να χαρίζει στον καθένα και στην οικογένειά του υγεία, χαρά και πνευματική προκοπή.